

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

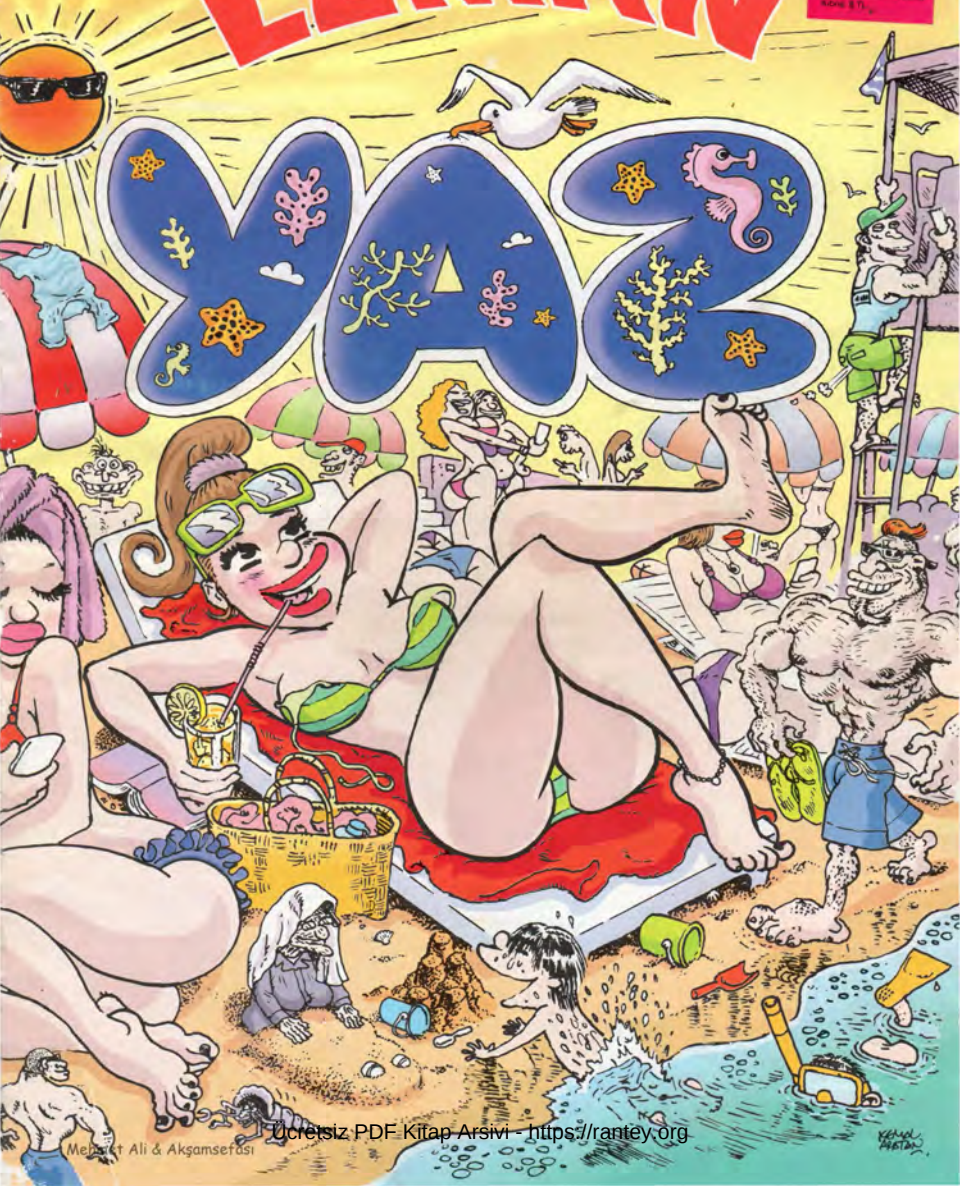
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kafa, göz, ciğer parçalamaya doymayan İŞİD sınırlarımıza dayanmış, esir aldıkları Musul Konsolosluğumuz görevlilerinden haftalardır haber alınamaz üstüne bir de konsolosluk binamız İŞİD'in karargahı yapılırken komutan sessiz.

**Bİ KERE ŞEŞİZ DEĞİLİZ!
TATİLDEYİZ! TAAM MIII!**

NECDET

Yoklukta iyi gider...

LeMan YAZLIK

4 - Mister Do

5 - CANKURTARAN/Behiç Pek

6 - BİRİSİ
DENİZİ DE
ALIP
GÖTÜRSÜN

Atilla Atalay

7 - TEKLE DUBLE ARASI

Betül Yılmaz

8 - ZEVLİ REZİLLİK - Beyza

9 - Nuri Çetin Bilgin

FİKİRİYE

14 - ROPÖRTAJ

Atomik fizikçi

Marko Karnezo

HÜLASE PARÇACIĞI

17 - Can Barslan

18 - O YAZ - İpek Özsüslü

20 - ANADOLU MOJO

Bahadır Boysal

24 - Gökhan Dabak

25 - INTO THE ONE

Zehra Ömeroğlu

27 - YAZ SICAKLARI ÖLÇEĞİ

Can Barslan

28 - TURBO PARADOKS

Güneri İçoğlu

29 - Kaan Ertem

30 - 2014 YAZ GÜNLERİ

KİM NEREDE? - Behiç Pek

32 - SİRADAN OLMAYAN

BİR GÜN

Felât Delibalta

33 - KIRMIZI KOLTUKLAR

Feyhan Güver

35 - ÖRÜMCEK HİSLERİ

37 - BU KÖŞE YAZ KÖŞESİ

Çengiz Akı'n

39 - RÜYALARIN DERİNLİĞİ

40 - NİKAYELER ADASI

Güneri İçoğlu

42 - BİR ÖMÜRLÜK YAZ Fırat

43

47

50 - BÜKMELER

51 - U BOT - Erhan Candan

55 - NEVESLİ - Taylan Kurtuluş

57 - Felât Delibalta

58 - NELER GÖRDÜ BU GÖZLER

Feyhan Güver

LEM
ÖZEL

2014-07
Ağustos - Eylül

● İmtiyaz Sahibi: Tuncay Akgün - Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd. Şti.

● Mizah Yönetmeni: Tuncay Akgün

● Editör: Aslan Özdemir

● Yazıları Müdürü: Zafer Aknar Serkan Kölek

● Grafik: Cebirali Okcu

● Renklendirme: Fikret Özdemir

● Kaligrafı: Fatih Kaan

● Müessese: Ali Yavuz

● Muhasebe Müdürü: Gülşim Ünlü

● Tel: (0212) 29295 65 (4 Hat)

● Fax: 2545 38 06

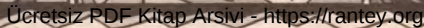
● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beşiktaş/İst.

● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sarayı Site: O-5 Blok No: 7-8 Hadimköy/İst.

● Tel: 0212 858 00 93 95 96

● Genel Dağıtım: D.P.P. A.Ş.

Doğan Pehlevan

CAN-KUR-TA-RAN

Behiç Pek

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://raney.org>

Mehmet Ali & Akganşefası

ATILLA ATALAY

Deniz uzaklaşıyor gittiğe
Uçurumlar akan ırmak o deli
Yok şimdi
Yalnızlığın damarını besliyor
Kırlı yoğun kandırılmış suyla
Biz mi? Biz değiliz, önceki dün bugün başka
Dokumuzu değiştiriyorlar hızlı vuruşlarla
Tutunamıyoruz ilgilermize, sevgilerimize
Ve aşka
Deniz uzaklaşıyor

Gülten Akın,
Telezaman, 1992

BİRİSİ DENİZİ DE ALIP GÖTÜRSÜN

Geyiğin bini bir para, bir dolunay vakti, deniz kenarında oturmış gökyüzüne bakıyorduk. Ay tam tepedeyken Tolga, "Aydın da bize bakıyorlar şimdi" dedi. "Belki de kalıp gelirler bu gece, keşke soğan yemeseydik." Güllüşük... Sonra, birer "yolluk" alıp, biz masadakilere ay gitmeye karar verdik, kırk kadehleri bir kez daha doldu.

Aya ilk vadeni ben oldum galiba. Başım masanın üstüne düşsey epey oluyor. Aslında ben masada dönme geyikli can kulağıyla dinliyor, hatta arada bir başımı masadan kaldırıp gökyüzüne bile bakıyorum. Ama benim musluk çaylıyor. Arkadaşlık süper, ortam nezih ve romantik... Esasen beni dalgaların çağırması, yıldızların yıl göstermesi felan gerekçiyor. Ve fakat, basit bir musluk çağırıyor işte. Ben o musluğun altına başımı sokup, elimi yüzümü yıkamak istiyordum, o kadar...

Alakart ve tabiidot ne demek? Yakamoz bir nedir? Öğlen uykusuna yatmazsam benim inizatlar mı alıp götürücüye gerekçen? Çadırın önündeki ipe astığımız mayoları kim çalıyor, inizatlık müessesesi buna engel olucağı yerde niçin küçük çocukların öyle uykusuna gibi sıradan bir işle uğraşıyor? "Kerhanacı" bir küfür, tamam da, ne anlama geliyor? Ayda hayat var mı?

Öğlenleri, assabuş çadırlarının önündeki ortak tuvaletle, zorunlu öyle uykusundan zaman çalmak için, uzun uzadıya ellerimi yıkayıp lavobada biriktirdiğim suyla kendime ovuyorum oynarken, bunları düşünürdüm. Öyle vakitleri, askeri dinlenme kamplarındaki en sıkıcı zamanları. Annemin iddasına göre, çocukların öyle uykusuna yatması kamp komutanının bir emriydi. Yoksa inizatlar gelip kızıyordu. Zaten öğlenleri, tabiidot dağıldığı sırada da denize girmek yasaktı. "Bü güzel yekayıp denizi temizliyoruz." Annem bu temizlik işi söölerken baba belli belirsiz gülecek anlatıyordu. Şaka olduğunu biliydim ya. Aslında ben inizatların öyle uykusuna karıştığının da bir şaka olduğuna hissediyordum. Kamp komutanını bu işle yile uğraşsındı. Fakat kaldığımdı çadırın komutanı sıfatıyla babam konuya direkt müdahale edebiliyordu. Lavabo önünde yaşıyan anlarını arama seanslarını bira zayınca babam tepeme dikilip: "Eee, hadi ama, hergün aynı haltı karıştırıyosun keranacı, yörü bakalım uykuyu" diye tartışılmaz bir emir verip beni çadıra yolluyordu.

Çadırın, branda ve güneş yağı esansı k...

tuhaf bir kokusu vardı. Rüzgarda pencerelerin branda kapakları yelken gibi pıtlı pıtlı dalgalanırken, ben sabahdan yakalayıp bir şişeye attığım küçük kumbaliklarına bakarak uykuya dalarım...

Akşamları güzel olurdu ama. Hemen her gece "caz" denilen müzikli eğlenceler yapılıyordu; kampın yazık sinemasında sonunu bu türlü göremeden uyu-yakaldığım filmler, dondurma, çekirdek, közde misir, iskelede gitar çalıp, durmadan dönen abiler abalar, bi de Tülay. Tülaylar bizim mahallede oturuyorlardı ve babası babamla aynı filoda görev yaptıkları için genellikle aynı dönemde "askeri dinlenme tesislerinden istifade ediyorlardı". Mahalledeyken de ara sıra Tülay'la oynuyorduk ama kamptaki olayımız bir başkaydı yani. Büyükle "caz" a ya da sinemaya felan gidip kendi işlerine dalınca, salıncaklar, kumsal, iskele biz hasarı yetlere kalyordu.

Ben öyle uykusundan yırtmaya, Tülay ise bikinisinin üstünü artık işlevine yaradır bir biçimde ama hafif utanarak giymeye başladığı yıllarda, bizim için kamp geceleri daha da bir keyifli olmaya başlamıştı. Akşamları, gündüz asla olmayacak tuhaf biçimlerde saçlarımızı tarayıp, "caz" ın ön saflarındaki masalarda yer kapmaya koşuyorduk... "Sse... See... Sess"... Asker abinin mikrofon başında yaptığı bu ses denemesinin ardından "Tümen Orkestrası" her akşamki açılış parçasıyla programına başlıyordu. Kuumsallar boyunca hep...p... ayaklerimiz var...ar...ar... Deniz bilece silmemiş aşkımaza hürmeten...ten....

Başlangıçta, büyüklerden tek tek dans edenler olurdu. Sonra pist kalabalıklaşıp, ergen çiftler, çalan müzikle asla ilgili olmayan, türlü çeşitli salımlara başlıyorlardı. Önceleri biz Tülay'la dans edemiyorduk. Bu işin tuhaf bir hiyerarşisi vardı. Belli bir yaş döneminde kızlar birbirleriyle dans ediyor, çok kısa bir dönem ergen çift statüsüyle kız erkek dans oluyordu, biraz daha büyüyünce, cazi felen boşverip başbaşa gitarlı kumsal eğlencelerine katılmaya başlıyorlardı... İyiden iyide büyüyünce işe, "dinlenme tesislerini" hepten ailelerine terk edip bambaşka ufuklara yelken açıyorlardı...

Vakti gelmişti biliyordum. Artık Tülay kız arkadaşlarıyla dans etmeyi bırakmış, göz kapaklarının üstüne yerleşen bilemedim tuhaf bir renk ve yalnızca caz vakti, geceleri saçlarına gelen mor ışıltılı dalgalanma masada oturmaya başlamıştı. Ve fakat ben, hazırlık aşımında, kozalak biçimi şişesinden üstüne "pino" marka parfüm boccası edip, "Tursil 76"

tişörtümü giymeme rağmen (Beyazlar, orkestra şov çarlarıken tavanda yanan mavimsi bir ampulün altında fosforlanıp, ısı ışı parlıyorlardı) gidip kendisini dansa kaldıramıyordum. Şu 66'nci Mekanize Tümen Komutanlığı Küçükçekmece Dinlenme Tesisleri'nin ağzı dili olsaydı da sööleseydi yani. Ben kaç kez Tülay'ın saçlarını yolumuş, kendisinden cırıkmı yemiş, şiddetli kum ve su savaşlarına girmiştik. Ama bu iş başkaydı işte. Testesterondan östrojene, bilinmez kimyallara, türlü çeşitli renk ve kokuları, insanın aklını alan tılsımlı çağrıların işiydi...

Becerdim ama, Tülay'ı dansa kaldırdım. Gerçi kendimi çağa getirmek amacıyla "lık" diye kafaya diktikğim, asker abiler tarafından güzlice, inceden votka katılmış kolannı bu işte epey bir fonksiyonu oldu tabi. Ama bu durumun verdiği salaklıkta, dans esnasında asla partnerimin ayağına basmış dilim. Onun yerine babasının ayağına bastım. Mustafa Amca kızının bu iş dansını yakinen gözetlemek maksadıyla olsa gerek, kendisi de eşini dansa kaldırmış, çevremizde eli santimlik devriye dailerine çiziyordu, oldu işte bir kaza... Ama bu durum moralini bızmadı. Kozalak ve zambak kokuları birbirine karıştı, assubay gazinosunun tavanındaki rengarenk ampuller kınatın en gizemli elektrikliyle yapıp söndür, Tülay'ın bilmediğim tuhaf renkteki göz boyası beyaz tişörtümün omuzuna ilk gençliğimin ilk izlerini derini bıraktı. Mamafih, Tülay'ın babası, bu omza baş yasama işini derhal tesbit edip durmadan vafze çıkarmak suretiyle anında müdahale etmekte bir an dahi gecikmeyecekti tabii. Güleç bir yüzle yanıma yazıya yaklaşıp "Müsaade et bakalım delikanlı, azıcık da ben dans ediyim kızım, bakalım ne kadar büyümüş" dedi. Karargah planının diğer bir parçası olan anne ise, "E, ama ben kayıvesiz kaldım simdi" diyerek dansın geri kalan bölümünü benimle sürdü. Tülay'la babası güöğerek dans ettiler. Ben öyle kadın daha ya şosta votka içtiğini anlamadım işte, Tülay'ın annesiyle, hiç konuşmadım, güldüm, hatta üç dört dakika boyunca nefesimi tuttum.

Dans bitiminde bizim masalardan gelen alkış eşliğinde oturan benim sevgi gösterisinde bulunmak için "Aman da benim öğlüm koca delikanlı olmuş" gibisinden bir geyik şılsilesi altında beni yanaklarından öpmeye kalkıştığını hatırlıyorum. Dakikalarca tuttuğum votka oldu nefesim kadının suratına patlıyacak diye korkarak kendisini piti gazı çıkışına doğru koşmaya başladım. Annem bu

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi = <https://trantey.org>

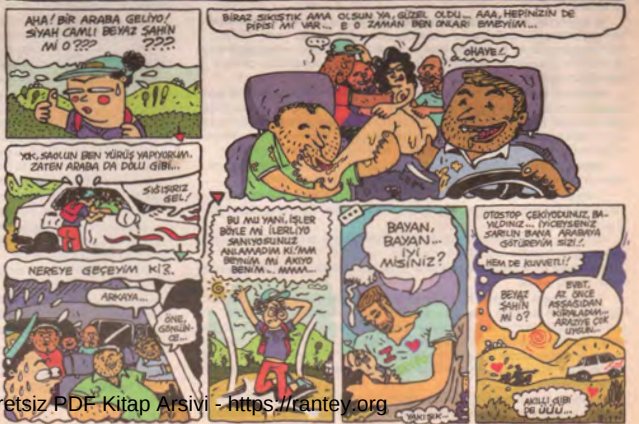
Mehmet Ali & Akşamefası

Şimdi, bu başka bir deniz... Kenarında ne kadardır oturuyorum acaba? Tolga tepemde dikilmiş, sırtarak bana bakıyor. "Nedir hocam, denize karşı oturmuş gızem mi yapıyoruz" dedi. "Lavoboya diye kalkan, gıdış o gıdış. Gece vakti bu yerlere düştün zannettik, ne çabuk gelece oldun lan..." Aklımsıra, henüz ağız oludüğümü kantilyak akrobatik bir hareketle yerimden kalkmayı denedim... Oldımdı ama. Tolga "Dur len dur" diye gülerlek koluma girdi. Sonra masaya dakilere doğru seslendi, "Ben arkadaşları yerine götürüp geldim..." Kendime göre, ben de seslendim birilerine: "Birisi denize de alıp götürsün buralarдан..."

Tekle double drösi

Macerano: ① Alkolizm ve bazı kerizlikler

Betül Yılmaz

ZEPKUL REZİLİK

Beyza
akyüz

İnternette bir sitede geziniyordum. Ama sandığınız gibi koltuğa yayılmış, bilgisayar kucama almış, bir yandan kahve içerken diğer yandan lakayt bir şekilde yaptığım sanal bir gezinti değildi bu.

Masamda tıpkı bir banka memuru ciddiyetiyle, dimdik oturmuş, pür dikkat ekrana bakıyordum. Çünkü internette gezmek artık eskiği gibi tekin değil ve bu büyük bir stres kaynağı benim için.

Sağdan soldan üstüne gelen reklam bannerlarına basmadan sayfayı aşağı doğru ilerletmeye çalışmak ya da okumak istediğim haberin tam üstünde kabak çığeği gibi açılan reklam kapatmaya çalışmak büyük bir dikkat ve inatlaşma gerektiriyordu.

Ben mi kazanacaktım yoksa o neon ışıklarıyla yanıp sönen, flaşlar patlatan, fotoğraflar yırtan reklam şeritleri mi? Bu iş giderek kızgın bir savaşta dönüşmüştü. Ama elimde de değildi. Onları görmezden gelmeye çalıştım, üzerinde yazanları asla okumaya gayret ettim ama hiç beklenmedik yerlerden bir anda karşıma çıkınca, ya da ben köşesindeki oka basarak onu kapatmaya çalışırken onların birden kocaman bir site olarak açılması bende gerçek bir travma yaratmaya başlamıştı.

Birine su dediginize daha çok konuştugunu, gözünün önünden kaybol dediginize tam tersine dibinize kadar girdiğini ve siz nereye dönerseniz dönün hep onu gördüğünüzü düşünseniz, bu sizi de gıdirtmaz mı? İnternette gezinmek beni bu derece çıldırtmaya başlamıştı.

Bir gün ne kadar uğraşsam da reklam bannerlarından birine yanlışlıkla bastım ve buum! Evet mayın patladı ve üzerine bastığım reklamın sayfası önümde açılıverdi.

Ama garip ve beklenmedik bir şey oldu. Açılan sayfayı görürnce o ana kadar hissetmediğim bir duygu kapladı içimi. Huzur ve sonsuz barış!

Çünkü bilgisayarım da tam sayfa açılı duran, bir tatl sitesiydi! Ben tam da çıldırışmış, bir stres topunun patlamış halindeyken, gözümün önünden yeşilimsi dumdüz bir deniz, tertemiz leğemiş bir sahil, özel tasarım sezlonglar, ütüllü çarşafalan olan otel odaları, XXXL yataklar, köpüklü jakuziler, şemsiyeli kokteyller, tatmin olmuş müşteri suratları geçmeye başladı. Hayır hayır bu bir serap değildi. Bu "sınırsız firatlar" sunan tatil beldesinin hazırladığı slayt gösterisiydi!

O güne kadar, hiç böyle pahalı ve lüks bir otelde kalmamıştım.

Köylü bir ailenin memur oğlu olan babamın şehirlil kızından ama her yaz tatilinde dedemlerin bahçesinde girdi.

Her yıl üç aykıl yaz tatilinin değişmeyen planı buydu. Şehre ait ne varsa şehirden bırakıp bahçeye gitmek, o bilim kurgu kitaplarında okuduğunuz zaman makinesiyile yapılan maceralardan halliceydi.

Düzenün kuyafetlere, aşırı temizliğe, sahte kibarlığa, rutin uykuya saatine, evin önündeki uzaklaşmışa kuralına ve düzenli beslenmeye ana verdiğim özgür tatillerdi.

Yırtık pırtık kuyafetlerle çamurla bulanmak, saçına bir düğmeye bir kalaya kadar yakanmak, tuvaletini toprağa yapmak, bahçenin alt tarafındaki kuzeni ni yemeğe çağırmak avazan kıktığı kadar bağlamak ve gece uolun damın üstünde milyon tane yıldız bakarak, hayaller kurmak, herkes evde sıcakta yanarken yüzürek efil efil esen rüzgarda uyumak. İşte benim bildiğim tatil böyle rezil ve böyle zevkliydi. Medeniyetler aramda ne kadar mesafe varsa o kadar mutluydum.

Ama aradan bunca zaman geçmişti, belki de ufak ufak sınıf atlatmanın tam zamanıydı.

Ve sanki o an beni mutluğa götürcek tek yol, bu bel yıldızi otelin önündem geçiyordu. Hiç düşünmeden hipnotize olmuş gibiy, hem yarı yıldızi otelin önünde. Son kuruşuma kadar hacmadım. Tabi ki yetmedi, bir de üstüne bora para aldım ve cennetin bile vaat etmediği firatların sunan reklam bannerından çırpma o tatli köyüne gittim!

Hollywood filmlerinden alışkın olduğumuz o Hawali karşılama törenini aratmayacak bir giriş yaptım oteli. Adım attığım her an, "ne kadar iyi yaptım bunu hak etmişim" dedi duyurdum içten içe. O slayt gösterisindeki müşteri suratlarının abartı olduğunı düşünmekle ne ayyı etmişim. Benim o anki memnun suratımı çekseler, "mutluluğun fotoğrafı" diye sitelerine koyalars yeriydi.

Odama yerleştim. Hallara, fayanslara bald doküp yalamayı bile düşündüm ama sonra vazgeçtim. Belki daha sonra jakuziyi yalayabilirdim ama.

"O kadar para verdim ama değdi" demekten yorulmuşum ki kapı çaldı. Yine filmlerden aşına olduğum gibi, gelen oda servisiydi. Sipariş verdiğim yemeği getirmişti.

Balkona çıkıp manzaraya karşı yemeğe karar verdim. Büyük bir iştahla servis tabağını kapı manzarayı açtım! Ama o da ne?

Kuş kadar bir et parçası ile yanında da bir tas patates püresi. Ne bir yeşillik ne bir fırında sebze!

"O kadar para veriyorum, bu yapılmı şı mı?" deyip sinirli fırlayıp kalktım. Telefonu elimde almadan önce derin bir nefes aldım ve resepsiyonu aradım. Bidi bidi ama gayet kabar ve nezih ve hatta zengin bir insanın söküklüğüyle şika-yetini anladım. Resepsiyondaki görevli de nezaketle, bu menünün fiiks olduğun-u, bir dahakine ekstra istediğim şeyler olursa özellikle belitemi rica etti de sinirim biraz olsun yatıştı. Ama yine de manzarayı filan unutup, söylene söylene yemeğimi yedim.

lik akşam bu mükemmel kusursuz odanın tadını çıkarmak niyetinde olduğum için yatağa girip biraz kestirmek istediğim...

ama gözlerime inanamadım. Çarşaf bıldığın üstüdüdü. Hatta üzerinde toz gibi şeyler bile vardı! Asla kabul edilemeyecek şeylerdi bunlar. Çünkü o kadar para vermişim! Öyleyse verdiğim paranın karşılığını da almalıydım. Derin bir nefes almadan hemen resepsiyonu aradım. Ota karar bir kibarlıkla, dişlerini sıkarak, iğnel ve aldan bir konuşma yaptım. Görevli, yarı daha üzengi olacıklarına söz verdi de bir nebze rahatladım. Kendimi temiz çarşaf kokusuna boğmak için yatağa girip televizyonu kumandasını elimde aldım. Evimde televizyon olmadıği için burada ne kadar kanallı varsa hepsine göz gezdirmek niyetindeydim ki kanallar 25'den sonra tekrar başa döndü. Nasıl yani? Bu bir saka mıydı? Sadece 25 kanallı olan bir otelde mi o kadar para vermişim? Yine sinirlenmeye hatta stres olmaya başladım. Yoksa bir hata mı yaptım sorusu işte o an ilk kez su yüzüne çıktı!

En iyisi uyumadan önce, gıdıp bir havuza gireyim, su sakinleştirir diye düşündüm ve aşağıya indim. İmnez olaydım!

O havuzun suyu temizse ben de rahibe teresaym! Sinirlerim iyice gevşemeye başlamıştı. Verdiğim onca paraya karşılık aldığım hizmet hiç de sınırsız değildi!

Benim yaylar iyice gerilmeye başlamıştı. Kendini sakinleştirmeye çalışınca sanki daha da sinir olmaya başlamıştım ki telefonum çaldı.

Arayan arkadaşım, otelin biraz yukarısındaki ormanlık alanda çadır kurduklarını söylüyor beni de ateş başında sohbetle çağırıyordu.

Hiç düşünmeden soluğu ormanda aldım.

Bir çadır kurmuşları onun bile sağı solu yırttı. Kullanmak için kısıtlı su vardı. Lokanta yok tabii karnar, peynir, ekmele o kadar. Plastik bardaklarda içiyor-uz! Üstleri başları toz toprak içinde. Rezillik iç boyu. Ama herkes rahatlıkla bırırdan ökseli gibi yıldı. Ateşin etrafına oturduk, şarkılar tüküldük, masalar derken okşen patlaması yaşayarak kahkahalar attık. O gece bir çok insanla tanıştım, başımızca yıllarca önce gibi anlatıcığımızı açmaya playlar geldim.

Yani tam olarak ne kadar acayip! Hatırlamıyorum. Gecenin karanlığında, ay ışığında birden beliren bir boz ayyıla göz gözle gelip, sanki bir aydan fazlasıymış gibi duran o efsunlu an hiç yaşamadım.

Ama mutemelen, her iy kafamın yapacağı gibi, basit bir sıvrisineğe kafayı takıp, onun üzerine saatlerce felsefe yapma sonunda da bu derin bilinçaltımın anlamsızlığıyla dalga geçerek uykuya dalmışızdır.

Ertesi gün de ne acayip bir geceydi deyip bir tevâtür dalgası yaratmışızdır herhalde.

Sonra da herkes kendin acayip hikayesini yudurup sağda solda anlatmıştı. Tıpkı şu an benim yaptığım gibi!

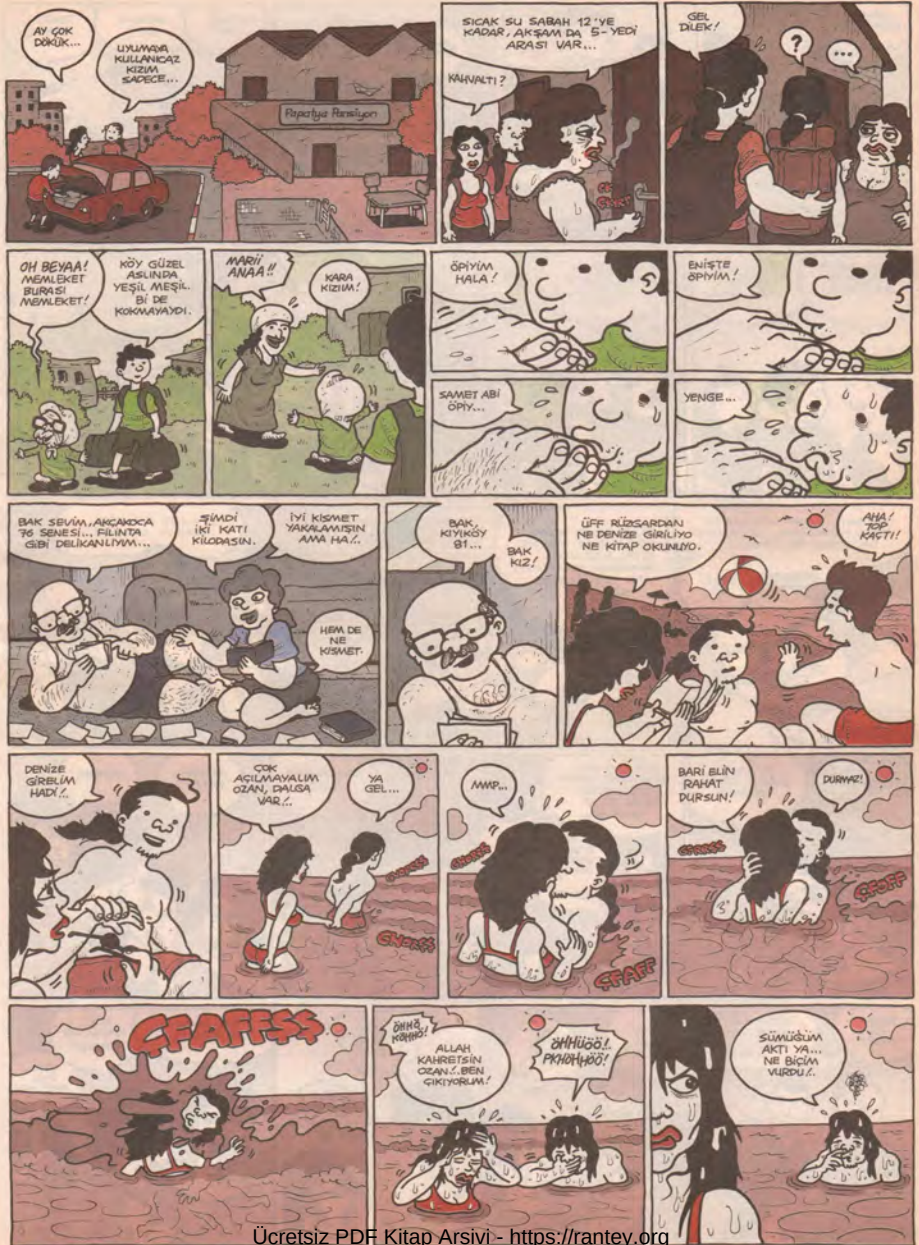
Velhasılçırdaki o gece de tıpkı bahçedeki medeniyete uzak geceler gibi zevkliydi.

Benim gibi orta sınıf birinin, verdiğini paranın karşılığını almayı sistemden öç almak olduğunı sananların en iy tatil para vermeden yaşanan reziliktir.

Hay ok ben de orta sınıfsın sen rezillik nedir hiç bilmeyen üst sınıftansanız, lanet olsun bu düzene, yememiş zevkili rezilliyi filan bunlar hep yokluktan edilen

HÜLASA PARÇACIĞI

Ve işte Marko yine anlatıyor;

"Fizikle ve teknolojiyle ilgililiyim, yeniliklerle daha da ilgililiyim... 36 senedir teknolojinin içindeyim. Çin, Kore, Japonya, Tayland gibi birçok ülkede yıllarca teknoloji dersleri verdim... Geleceği düşünmeyi seviyorum, geleceği düşünen insanları seviyorum..."

Kimdir bu insanlar?...

Bilen bilir Aynstein, Stephen Hawking ve teknoloji ise Steve Jobs gibi insanlarıdır...

Stephen Hawking senin için nedir?...

Ben ve insanlık nereden geldi, onu araştırıyor, sadece tek gözünü kırparak... Burada yazdığımız ve yazacağımız her şey Stephen Hawking'in tarlasıdır. O yokluğa ekip biçer, hesabını tutar...

Bütün hayatımı araştırma yaparak yaşadım. Fizikte sabah kalktım, buluş yaptım diye bir şey yok. Gece, gündüz çalışıp kendinden öncekileri takip edersin. Bütün dünya ile birlikte çalışırsın. Bilgi bir yerde değildir, bütün dünyadadır, bütün evrendedir... İyşerin, ofisin dünya gezgeninin tümüdür. Asya ve Avrupa bu ofisin odalarıdır ve bilgi her yerdedir...

Sanırım dünya ofisinin bu denli küçülmesinde

Steve Jobs giriyor devreye...

Evet, bunu kolaylaştırmak için birçok ürün buldu ve dünyayı son Elli yılda 5 şekilde değiştirdi. Bunlardan ilki; her eve ki kişisel bilgisayar sokmasıdır ki ilk 1978'de yapılmıştır bunu. Ondan sonra 300 şirket başlağı bu işe, şimdiyse 4-5 şirket kaldı... İkincisi bilgisayar ile film yapmak için bulduğu Piksar teknolojisi... Bütün dünya seyretti bu filmi... Üçüncüsü İpod ile herkesin internetten her türlü müziğe ulaşmasını sağlamak... Dördüncüsü herkesin elinden bırakmadığı akıllı telefon. Beşincisi ise en orijinali, tüm bu çıkan ürünleri nasıl satacağı... Böylece sadece kendi ürünlerinin satıldığı Apple Store mağazalarını geliştirdi ve şimdi her şirket bunu taklit ediyor... Ayrıca ürünleri birçok kez taklit edildi. Hatta Samsung, İngiltere'de bu şekilde açılan bir davayı şu mahkeme kararıyla kaybetti; "Evet, Samsung Apple'in taklitidir ama kötü bir taklittir..." İşte Steve Jobs budur. Genç yaşta ömseydi daha dünyayı çok değiştirebilirdi...

Amerika'da atomik fizikçi olup önemli bir çok çalışmaları imza atan ve ancak 48 yıl sonra Gökteada-İmroz'una geri dönen dostumuz Marko Kamezo ile yeniden beraberiz...

Silikon Vadisi'nde dünyaca bilinen 5 büyük şirkette teknoloji başkanı ve teknoloji yapan Marko'nun evlindeki inkiyet printer ya da şu an elinizdeki akıllı telefon da bir emeği bulunmaktadır... 120 buluş patenti bulunan Marko yani İtkenler ve halen netlik kazanmamış (absolute zero) mutlak sıfır üzerinde birçok araştırma yapmıştır...

Bu mesteki meziyetleri dışında Marko tam bir araba uzmanı, boş vakitlerinde müzik yerine araba sesi dinliyor ve sestən anıza bulma jimnastisi yapıyor. Arabanın içinde toz atomu ve çamur protonu bırakmamak gibi bir mikro-titizliği var. Ayrıca Marko San Fransisko'da Balkan Yemekleri restoranı açabilecek kadar yaman bir aşçıdır. Cevizli patlıcan salatasını yemeyen 4 elementi anlamadım demesin...

Şu son yıllarda ise bu adadaki çiçek türlerinin fotoğrafını çekmekle meşgul... 240 çiçek türünü belgelendi. Çoğunun cıplak gözle görülmeyecek kadar küçük. Çoğunun ismi bile bilinmiyor, hatta bazı çiçekler; "Abi ne pekiyon bizi, basit dağ çiçeğiyiz. Uyandırma insanları, üstümüze rahat basıp, ezip geçsinler. Birişirse dikkat falan etmeleri gerekir, yazık insanlara." deseler de Marko inatla gece gündüz araştırıyor, yeni tür buluyor ve çekip belgeliyor... Adasını bıraktığı 16 yaşındaki enerjisiyle dere tepe demeden yürüyor...

Lisede fizikten çıkan, dibe vuran ben ise quark quark öten kuşlar gibi, Yunus'un dediği; "Derya benim katremdir, zereler umman bana" misali nötron dan protona, atomdan elektrona konup duryorum Marko'yla beraber. Keşke ortaokulda Marko gibi öğretmenlerimiz olsaydı belki bir baltaya molekül olurduk...

Ayrıca yıllarını teknoloji karşı olarak geçirmiş, kutula bile 40 yaşında tanışmış biri olarak teknoloji ve fizik konuşmak benim için Çin Seddi'ne toslamak gibi bir şey... Zira New Jerseyli Edison'un ampulünde kalmışım ben ki, bugüne kadar kullanıyorum. Steve Job'un övüleceği bir yazı yazacağım aklıma gelmedii...

MADDE BOŞ, FATURA ÖDEYELİM Mİ?.

İşte öğleden sonra Marko yine adanın güzel koylarından birindeki her zamanki kayasına oturmuş. Karşıda binlerce yıl önce adı Elektra olan Samothraki (Semadirek) adası görünüyor. Başı hep bulutludur bu adanın ve her gün değişik bir görüntüye bürünür...

Selam Marko, su nasıl, kaç kelvin derece?...
300 kelvin olmalı epey sıcak...

Geçen Yaz sayısında Higgs Bozonu, yani maddeyi oluşturan Tanrı parçacığı hakkında konuşmuştu. Bu sene direk maddeye girelim, ne dersin?...

Girelim, girelim de neresinden girelim?... Madde dediğimiz şey aslında büyük boşluklardan oluşuyor...

Nasıl yani abi?. Bu sıcakta yine bizim beyin boşalacak galiba?...

Şöyle ki, maddenin içindeki boşluk çok ama çok... Sana bir balon gösteriyorum ve diyorum ki, bu büyütülmüş bir atom... Balona bakıyorsun, içinde nötron, proton, bülüt gibi elektronlar ve parçacıklar. Balona bakıyorsun, Balonun büyüklüğüne göre içinde sadece bir boşluk görüyorsun... Her atom böyledir. Ayrıca atomdaki boşluk oranısına göre çekirdeğin elektronlara olan uzaklığı çok fazladır, şu karşıki adadan daha uzaktır... Yani maddenin en küçük parçası olan atomun içi bomboş... Bu halde üstünde oturduğumuz bu kaya atomlarıyla boşluktan başka bir şey değil... İlk boşluğuma hoş geldin... (1)

Abi ben bil denize, yani su boşluğuna dalayım, kafam şimdiden karıştı... (Foooooşşş)
Ohhh... Nerde kalmıştık... Bu arada mideyi çıkardım, içinde çekirdek gibi çok küçük bir inci var...

Hah, şimdi gelelim atomun çekirdeğine... İçinde ne var, bakalım... Proton, nötron... Nedir bunlar?... Proton ve nötronun birbirlerine mesafeleri kısa ama maalesef onların da içi boş... Çünkü içindeki parçacıklar, quarklar, çok, çok küçük ve araları da çok uzak. Bu ana balon içindeki diğer balon ve o da boooş... Boşluk içinde boşluk. Görüyor musun maddeyi yavaş yavaş... (2)

Marko gözünü seveyim yapma, yani elektrik faturası yatıracam, sen ödeme günü.

Küçük atoma yani mikro kosmosa baktık, boş... Şimdi makro kosmosa bakalım... Evreni anlamak için fundamental (temel) parçacıklara bakmak lazım. Bu güne kadar evreni anlayamıyorduk, çünkü bütün parçacıkları anlayamıyorduk... Higgs Bozonu'nı bulduk ve anladık ki, küte veriyor. Gidiyoruz atomdan evrene ve ne var içinde; aynı parçacıklar... Bütün modeller evrendeki bu fundamental parçacıklardan oluştu. Onları nereden geldi? Bing Bam zamanından kaldılar ve her şey onlardan meydana geldi...

Marko bak demin çıkardığım mldyerleri kafamda plşirdim, alt tadına bak...

Mesela eski bir galaksiden kalma ışığı 4,5 Milyar sene sonra görüyoruz... Demekki ışık başladığı yerden gözümüze geldiği için yolunda giderken bir

Arkadaşım
ben bir fizikçiyim...
O gördüğün madde yok
olmuyor, erimiyor, sadece
başka bir şeye, bir enerjiye
dönüşüyor... Aynstein'a
kulak ver; enerji;
maddedir... $E=mc^2$ 'ye göre
ışık hızı yüksek olduğu için
çok az bir madde bile
büyük enerji
verir...

şeye çarpmadı... Bu halde evren de bir hayli boş... Gece gökyüzüne bakıp çok yıldız görüyoruz. Onlar birbirine milyonlarca ışık yılı uzaktalar. Gördüğümüz sadece boşluk... Bugün birbirinin içinden geçen dev galaksileri gözlemliyoruz. Onlar da boşluğun dansını yapıyorlar... Dedik ki bu oturduğumuz kayanın içi boş, madde olarak dünya boş, gerek heliyuma dönüşen güneş hepten boş, hoş geldin boş evrenel...

Sağol abi, beni borçtan harçtan kurtardın, artık ödemem gerekmez, nasılsa boşluktaıyız...

Dur bir dakika şunu ekleyeyim; evren hızla sürekli genişliyor, böylece boşluk giderek büyüyor ve arkadaşım bu boşluk sana son hızla geliyor... (3)

Marko gelme üstüme, sorduğuma soracağıma pişman oldum...

Şimdi bütün bu anlattıklarımızı, elektronu, protonu vesaireyi çıplak gözü görmedik, göremeyeceğiz. Hepsinin hesap, ölçü, varsayım ve geleceğimiz olacak olan bilgilerle bulduk. Yani gözümüzde değil, aklımızla bu sonuçlara vardık...

Marko benim akıl da boşaldı, bu sıcakta. Yahu Orta Çağ'daki buluşlar daha doluymuş be arkadaş... Dünya yuvarıklı diye sevinmişli herkes, şimdiki boş çıktı... Pekli ya sana akıl da boşsa diye engizlasyon sorusu sorulsa ne dersin?...

Aklın değil kafanın boş derim... Akıl varve içinde bilgiler var. Mesela bugün Big Bang'den kalan ışığı, yani mikrodalgayı bulduğumuz ve bildiğimiz için evreni daha iyi anlıyoruz... Bu bir akıldır...

İçki boş şeyi anlasın nolur, anlamasan nolur? Aldığın karpuz kelek çıkmış gibi bir şey bu...

Bir şey çıkmasa bile çekirdekler var karpuzun içinde... Bütün bilgi içinde bu çekirdeklerindir... Her an yeni bir karpuz çıkabilir... Madde nedir?... Madde, bilginin saklandığı yerdir, hard diskidir, deposudur ki, bilgi maddeye konulmuş. Evrenin DNA'sı böyle çalışıyor...

Haydi madde boşluğunda bir-iki basamak daha çıkalım... Bir de şu nütrinaları vardi, benim en sevdiğim perli ışıklar...

Evet, nütrinalar güneşten geliyor, dünyadan geçiyor... Vine görüyoruz ki, madde boş. Nütrino, atomla alakasız bu fundamental küçük parçacık, dünyanın bir tarafından giriyor, öbür tarafından çıkıyor. İşte bir boşluk kanıtı daha... (4)

Himmmm...

Aslında evrendeki maddenin % 30'unu biliyoruz. Diğer % 70 karanlık madde, işte yine çıktık boşluğa... (5)

Marko böylece maddenin içindeki boşluğu 5 şekilde ille getirdik... Acıdım valia, maddenin halli içler acısı, nerdeyse çok gibi bir şey... Ne kadar evin, araban, yataın, katın varsa o kadar boşluğun var demekki... Bu durumda bu kadar boş olan bir şeye felsefi olarak aslında çok diyebilir miyiz?...

Hayır, diyemeyiz... Ne kadar boş olsa da madde var, enerji var...

**Şeyh Galib'in dediği gibi;
"Tedbirini terk etle takdir Huda'nındır,
Sen yoksun o benlikler hep vehm ü gümânındır"
Bırdınbire bul aşkı bu tulu'f' bulamıdır
Devran olalı devran erbâbı sâfâındır*... "**

2222... Pek anlayamadım?...

Yani var dersek yeni yeni boşluklar açılacağına göre kestirmeden madde yok desek daha iyi değil mi?... Her şey geçiyor, dağılıyor, yok oluyor ve eller-yorsa nasıl var olablir?...

Arkadaşım ben bir fizikçiyim... O gördüğün madde yok olmuyor, erimiyor, sadece başka bir şeye, bir enerjeye dönüşüyor... Aynstein'a kulak ver; enerji, maddedir... E=mc²'ye göre ışık hızı yüksek olduğu için çok az bir madde bile büyük enerji verir...

Yedin bitirdin enerjiyi!... Marko bendeki bu göbek hep kalacak demekli!...

Bu evren boşluktan geldi ama bu boşluğun içinde bir şey fazlasıyla vardı, o da enerji!... Ve her şey ondan çıktı... İster maddeye dönüşsün, ister dönüşmesin evrenin özü enerjidir!...

Enerji maddeye dönüşmeden kalabilir mi?...

Bak bu ışık enerjileridir... Güneşten geliyor, Hidrojeni yakıyor, helyuma enerji oluyor. Helyum enerji oluyor, enerji de helyum olabiliyor. Şimdi ışığın kütlesi yok ama başka yıldızlarda yüksek enerjiliyle maddeye çevrilebilir... İki hidrojeni alıp bir helyum yapabiliriz ve çok

enerji oluşturulabilir. Bak hem madde çıktı ortaya hem de büyük enerji!...

Madde boş dedik!... Pekli bu kadar içli boş şey nasıl duruyor?... Dolu gibi, kütle halinde görünmesini sağlayan nedir?...

Unutma ki, sende de elektronlar var. Senin kütlemin ağırlığına göre kayadaki elektronlar senin tutuyor (repulsion) ve böylece kütesel duruyor, elle titiliyor, ışığın sayesinde de göze görülüyor!...

Zıv zıv atomların, elektronların, proton, nötron ve parçacıkların boşluğa dökmesi ne tuhaf şimdi bu kayanın içinde...

Big Bang zamanında trilyon derecelerde bu parçacıklar, quarklar, proton, nötron bu ısıda oluştu... Daha aşağı ısıda yüz milyarlarca derece enerjide elektronlar oluştu. Hidrojen böyle oldu, bir proton ve elektron... Şimdi bu hidrojen senin vücudunda elementtir... Proton ve elektron 13,5 Milyar yıldır var ve bunu kimse değiştiremez. Madde her şekilde var ve var olacak...

Phyüüüfff, ben de ümitlenmişim, madde boş borçlardan kurtulucağız diye... Fizikçe göre yarım faturalara devam!... Ne zaman nitrinoya, tam ışığa, nura geçicez o zamani bekliyorum bar!... Keşke felsefeden, suflıyattan girseydik, madde daha çabuk boş çıkardı!...

Stephen Hawking ne diyor; "Filozoflar bugün çalışmıyor. Biz fizikçiler filozofların işini de yapıyoruz..."

Sağol Marko... "Boşluk artık boşluk değildir, eğer içine düşersen" diyordu Yunanlı bir şair!... Cooooompppi!... Ahhhg karın üstü atladım denize, plştı yandı göbeğim, şapa şapa şaps şops şapa şupa!...

Gönül Adamı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantery.org>

Mehmet Ali & Akşamsefası

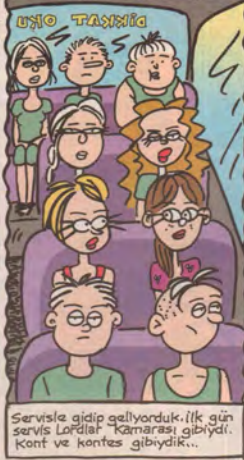
BİR
YAZ
GECE-
Sİ
RÜYA-
Sİ

BİR
YAZ
GÜNÜ
RÜYA-
Sİ

O yaz mahalleden arkadaşım Gonca ile yüzmeye kursuna başlamıştık...

Bütün kızlar yüzmeye öğretmeni Derya'ya aşık olmuşuk... Erkeklerse, adını şu an hatırlamadığım ancak transparan mayosunu unutmadığım kadın öğretmene aşık olmuşlardı...

ERTESİ GÜN

ANADOLU MOJO

Türkiye'de yaz mevsiminin gerçek anlamda tadını çıkarmak özellikle Akdeniz sahillerinin yerlisi sayılan gençlere nasiptir. Karpuzun göbeği, ekmeğin pala batırılacağı yerler de Belek'tir... Kemer'dir. Bu organik keyfe bazen İstanbul'lardan, Ankara'lardan gelip bodoslama dalmak isteyenler olur. Ekmeğin en güzel kısmı olduklarını sanırlar. Ama "bal bal demekle bal olmaz!" O beldeye gidilen ilk gece... İki yakışıklı olarak beldenin en klas kiplerinden birinin kapidında talinsizlikleri başlar.

BAHAĐIR BOYSAL

Sahillerin, dalgaların asil sahipleri bu son versiyon elementler. 90'lı yıllardaki kıyın menlelerinde eşeek skip de yazın kumsal kumsal turist kız avına çıkan "kalimero"lardan çok farklıdır. Bı deya az öneki İstanbul'dan falan eğlenceye gelen beyhudeleden çok daha centilmenlidir ecnebi kızlara karşı. Üstelik bu gayet yakıcı ve yüksek bir centilmenliktir. "Mademki İngiliz'sin... İstemeden vermeleisin" yakışımı, çoktan gerilerde bırakılmıştır.

LAN DUR!
AMMA TEZCAN-
LISIN... KAĞ AY
DURDUN ANA-
NIN KARNINDA?

E HELLO DA..
WHAT HAPPENED MY
FRIEND? YOU WERE
LOUGHING?
(E HANI NOLDU ŞİMDİ.
AZ ÖNCE GÜLÜYORDUN?)

ANAMI KARİS
TIRMA O TOS
SENİNLE SONRA
HEPİLA SAĞACA..
HAYATTA...

A HASSAN!

HASSAN TABİ!
NOLDU YAVRUM..
İÇKİLER HEP SENDEN Mİ
OLUCAK YİĞİTÜN..
BUYRUN, BUGÜN DE
BENDEN. BİZDE PARA
BİTMEZ, AZALIR!

Dönelim İstanbul'dan gelen o iki tipe. Peyderpey girmişlerdir klube. Onlar için ay mevsimi içerde zaten çılgın atmaktadır. O ikisinden biri hep daha girişkendir. Girişkenin bu sefer yaklaştığı ecnebi kızlardan biri bizim bu lavuğa gayet soğuk lab yetiştirirken bir yandan da başka bir kız arkadaşıyla mesajlaşmaktadır. Aradan çok geçmeden o kız da gelir. Bizim lavuk, yeni gelen kızla sanki o diğeri eski tanıdığımız gibi çok canayakın yavaşınca, o kız ortamı, tam da tahmin ettiğiniz gibi duruk yerde buz gibi oluyor!.. O an saçmasapanlıkta üşimək neyse o oluyor. Ve tabiki böyle muallak, yüzeyel, belirsiz kaynaşma anlarında mutlaka hemen yanda yedekte bekleyen tipler vardır. Ve onların arasında da mutlaka stilize edilmiş bir Jamaikan zencisi vardır.

Girerken, hemen o kızları terk edip pek geniş, uçsuz bucaksız ve üstü açık klübü tavaf etmeye başlar hızla. Merkez barın etrafında, kendi gibi İstanbullu ve beyaz bı adamı görünce hemen gidip muhabbet koyar. O adam bu bızıkından daha tecrübelidir. Elinden geldiğince ecebi kızlarla, beyaz Türkler arasındaki uyumsuzluğu ifade etmeye çalışır. Fakat bizim aceleci lavuk için bunlar hiçbir şey ifade etmez.

Bu pek geniş ama kalabalık ortamda... Hem de tam bir sirkülayörün göbeğinde... Bu enerjik yağzamları letiğim, sanıma hatla dans etmeyi aynı ve bek bir kıvraklıkla göbürebilmeleri hakkaten de hayret edilesi bir durumdur. Gidip "Bunu nasıl beceriyorsunuz?" diye sordüğünüzde "Bizi bilen bilir, bilmeyeni de kendisi gibi bilir kasırdışılım"dan daha farklı bı cevap da alamazsınız.

Geri dönelim bizim İstanbulluların gelen o iki tipten bodur olanına (diğer eleman bu bodurdan daha sakin ve sinsi olduğundan öyle her topa girmez... bir yerlerde, kendi doğru zamanını bekler.) Bodur... kedere küskündür. Rahat edemediği yerde, istirahat da edemez. İstanbullu bu bodur, sevimliye layık bırı ölea zaten sevilir... Bırısı sana boşver, takma hiçbir şey!... bu anın, bu mekanın tadını çıkar dese bile ne fayda.. Belki bir yüz yıl sonra hikayeyi bırıleri anlatır da, bırıleri belki sana hak verir... o da belki.

OUUH!
FANTASTIC!

HİHİLY!

G.TÜN SKİSİNCA
FANTESTİK! BAK SENİ
DEĞİL ÇESİKA'YI ALIRIM
HA... VERSEN DE ALMAM
DAHA!

HEY BEYBİ! BENİM NE EKSİĞİM VAR ALLAH'INI SEVERSEN..
TESİS OLSA NELER NELER YAPICAM AMA ORTAM MUSAİT
DEĞİL!.. HEM KOMİK HEM HIPERAKTİFİMDİR TEMLDE!

I'M SORRY..
I HAVE TO MEET
WITH MY FRIENDS..
(*UZGUNUM..
ARKADAŞLARIMIN
YANINA GİTMEK
LAZIM.)

Karşılıklı tevezularla bar ortamında, bir erkeğin aynı anda iki kadına kur yapabilmesi muhtemelen bir şölen, göksel doyumdur hatta. Ama bu mucizenin içinde, batılı ailelerin henüz başlangıçta, kız ve erkek çocuklarını gerçekten kardeşçe yetiştirme gayretleri yatar. Cinsler arası haset ve kötlülüğün henüz çocuklukta önu kesilir. Oysaki bizim çocukluğumuz özelliği anılarımız mahvetmiştir. Bilhassa kız çocuklarını bambaşka bir haset aromasıyla dolandırur.

Anasını babasını kafasında hiç huzurlu bir yere oturtamamış bu İstanbullu beyhudedler, bu sebeple sürekli fazla illeşi yaşama derdine düşerler. Evli de olsa kendisi, farketmez. Aslında dediği yalan da değildir. Hakkaten komik ve enerjiktir. Çevremizde genele hakim olmuş, suda hemen eriyen efervesan kıkıllı, kısa boylu ama Tarkan tipli dandik çoğunluktan çok daha farklıdır bu bodur!

Ve Hasan'ın kankası. Hasan elbette altyapısız biri değildir. Dev barm belkemiği illetmediğiyle o yantar döneri ilişkili zaten kurmak zorundadır. Bu hem ticari, hem de sevgi ve nefreti barındıran garip büyüü bir bağdır iki erkek arasında. Tarihî kişilerden İbrahim Hakkı'nın şu kısa şilri tam da bu bahsettiğim bağa denk diğer şarkı: "Hakkı gel sırtını eyleme zahir, olmak istersen bu yolda mahir.. Harabat ehline hor bakma şakir... Definelere malik viraneler var"

ULAN BU GEÇENİN SABAHINDA KAINATTA GÖREMEYİCEĞİN ZEVKLERİ YAŞATMAZSAM SİZE. İŞTE O ZAMAN BENİ KÖYÜMÜN YAĞMURLARINDA YIKASINLAR!..

OH MY
BOY!
SO
CRAZY..

HİHİ Hİİ..
I DON'T
UNDER-
STAND!

NOOLDU
YAPRAAM... ÜST
KATTA AİLE BALO-
NU BULDUM MU
DIYCEP..

ULAN BEN OLMASAM,
SULU DEREYE SÜSÜZ
GELİP SÜSÜZ GİDE-
CEN.. BEN BULDUM..
HEM DE İKİ MANİTALA-
MAYONİ LOKASYONU
VERİYORUM!

İster apaçı olsun, ister Beyaz Türk ya da başka bi model... avcı erkekleri dill ortaktır. Lakin dere keranına sularmaya imiş, bufile sürtüsünü derede haince bekleyen timsahlara, bufalolardan daha çok acımışmıdır hep. Çünkü ecnebi kızlar zaten seks bitikten sonra "Hadi baybay.. sonra görüşürüz" havasında dırlar bizim oğlanlara kare.. Hemem ilk etapta! Zaten

NOOLDU NOOLDU
MAHSULÜ SÜNE Mİ
DADADİP... HO HAH HEH!!
SAKA ETTİM! OĞLUM TAM
İŞ ÜSTÜNDEYİM SİMÖ!.. Bİ
KERE DE BENİZ YÜRÜ-
YÜN BE BİRADER!

Yürtü be atma! İthalat-İhracat işleri oturduğun yerden para kazanma değildir. Özellikle turizm sektörü, peysalı, mimariyi, sahili oturtup kelebek sürüşü beklemek hiç değildir. Sürekli mobil olacaksın.. Üstelik bir de kerizi parasından, kerizi karısından, kızından ayırmak sevaptır düsturuna kendine daima

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://arantey.org>

Arayış ısrarıyla geçen saatler ve eşlik eden alkol yoğunluğu sonrası bizim İstanbullular kuşbaşı kapalı pide gibi olmuştur. Zaten son kerte- de bulunan kızlar da kaşarı dürtüm döner gibidirler ama olsun.. buna da Hakan Şükür. Ve tabii vakit ilerledikçe ortamda kimin kimi sıkıgı belli olmayan eski Frenk arayanı havasını andırmaya başlamıştır.

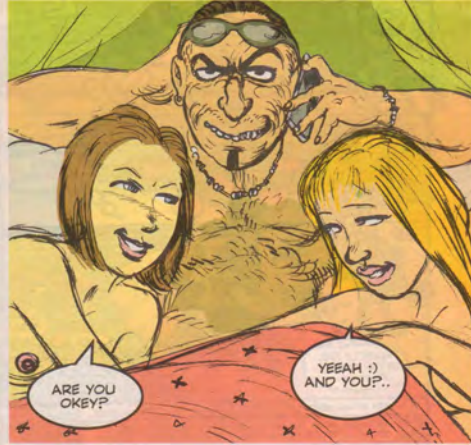
AĞZINI BÜZMEDEN HAFIF GÜLÜMSE DE.. SELFİE'DEN REZİLİĞE TERFİN TAM OLSUN!.. GÖREN MAĞAL- LAH DESİN.. HADI AMA?.. SENİ GİDİ ZİYANLIK!

Hayata, gecelere, kızlara dair nefes düşünceleriniz, yumuşak bir cildiniz olabilir. Ama akılsızsanız, içki sarhoşluğu cehennizi ebeleştiştir. Kalbiniz hiçbir şey düymaz.. çünkü artık, hakiki bir kaldırım taşı gibisinizdir.

Oysaki altına kaplan deserli don giymişti bu şışman.. En güzel sevimlere uğur olsun diye. (Bu alışkanlığı seksenli yılların muh- teşem playboy abilerinden edinmiştir.) Mesele kan kız değildir zaten bu dakkadan sonra... Mesele, bu ortama kabul edilmeme- tir. Yerli esmer erkeklerce dışlanmaktadır mesele... Ve artık sar- hoşlukla yoğunmuş isyanı, öfke.. yükeek zeminde oynayan dans- çı kızın yanına çıkardığında, aklınızda babalarla rakı alemlerinin en felsefik lafı gelir ve parlar: "karus'un karatları yandığında!.."

Velhasıkelam.. beldeye İstanbul'lardan gelip.. Bir "Ruh hali beyanı" bile yapılmadan.. son kerte de ortaya çıkan o iki tombul turisti de araklayamadın.. "leyli ven nehri" kavayla gürlütyüle bar önü asfaltlarında heba olup gitmek. O yerde yatan yaralı şışmanın diğer İstanbul'lu uzun kankasını da atıyor çünkü. "MOJO" yani sahil güneşinden hakikate beslenip bunu silire, büyüye çevirmek.. ancak o esmer, yerel, yağız gövvalerimize nasiptir. Ve o büyü ile bu turist kızları nasıl da dünyanın en ince komplimanlarıyla yaklaşarak, kadının ruhunu adeta bir kadın gibi fethetmeleri bizim aklımızdan ala- cağı birşey değildir. Ve zaten ödüller de böylelikle çift çift suna- lıdır. Oysa yabancı "Ruh hali beyanı" yapan bir Kervansaraydır. Herkes orada gezer ama kimse durmaz!

DEMİK O DANGALAK KRALINIZ BARIŞ ANTLAŞMASININ NİŞANESİ OLARAK Bİ SANDIK ALTIN GÖNDERDİ ÖYLE Mİ?... MABEYİNCİ BAŞI BU ALTININ PARASILA KAÇ TOP DÖKÜLÜR?... DE HELE!...

EN AZ DOKSAN TOP DÖKÜLÜR SULTAN DÖRDÜNCÜ VİTES HAZRETLERİ!...

YÜZ TOP DOKSAN TOP DAHA YÜZDOKSAN TOP... GÜZEL BİTTİNİZ ULAN SİZ BİTTİNİZ! 20/0 KERİZ KRALINIZ ENAYİTLİĞİNE DOYMASIN, ZUMDİ SKİTR GİTTİ!

ARADIGINIZ KIRI BU ANDA YASAMİYOR İNHAL SESİNDEN SONRA KENDİ TAİRFENİZ ÜZERİNDEN MESAJ BIRAKABİLİRSİNİZ... DİHİTT...

MURİ AŞI ALAHİ RAHMET EYLESİN... NYAZI'NIN ADAMLARI MI FURDU? OLU DE ÖLELİM KANINI YERDE KÖMÜZÜ BEN BU GECE RUMAYA YATIGAM... HA BU ARADA BEN DE KİTİ EVERTİYİM, HÖRMETLER...

BENİMLE GİKAR MISIN NECLA, HORLANMAK. AŞKAMIZIN SAHİDİ AYLA ULASINA DEK...

GİYÖRÜZ YA BEKAT... DAA NE KADAR GİKİKAZ... AYRICA BU CI KUVVETİ YERDİ BENİ, HİNİZİR SENİ...

NECLA! SEN DE İSTİFHAZ MİSİN AY YASINDAN BİR KOLPEN GİSİ Mİ... SOSTİME VE KARAK BİR ASTRONOTUN AYNA HAKULUN, BEN DE İSTERİM AY TAĞLI KİSİ YERİ GATIR SATIR GÖLTATIGAMA HÜBİRE...

BY KOKULU! 20/11-25

DOKTOR YASAMAYA TAHAMMÜLÜM KALMDI... HER ŞEY BOŞ VE ANLAŞIZ GEUYORHI...

ŞU MANYAĞI GÖTÜRÜP ODASINA KAPATILIM GENE KAÇMIS BEYFENDİ İYİ MİSİNİZ SİZ!

HEMEN İNTİHAR EDİN BEN SİZE BİR ŞEŞ STYANÜR YAZIYORUM, BU AKŞAM YEMKİTEN SONRA HERŞİNİ İÇİN, Nİ NİHİHİ!... EVET YAPIN BÖKE... NİHİHİH...

YA DA KİPRİDEN ATLABİLİRSİNİZ DAHA ROMANTİK OLUR, HİHİHİHİHİHİ!

EHHİ EDEYİNNHH!

ŞIKILDIM ARTIK... O ELYA KIRUP KAFAMA DÜŞÜCEK DE YERCEKİMİNİ... BULUCAN DÜMB EŞEGİM ÖLÜM BU ARADA BANA DA NOLUYOSA ANLAMADIM!...

YERİ SARILANDI MERİMAN, NAAPALIM, AMBULANZİ Mİ ARİYALIM, İTFAİYELİ Mİ?

SEN DE KİMSİN YAA?!

SEN ÇOK KİLO ALDIN BAHİLER, ÖKÜZÜ BİRAZ AZ YE!...

HAYAT DEĞİŞİN BİR ACAYIP BÜYÜMÜŞ GELDİ GEÇTİ MURİ!

Bİ SUS BE KADIN!

OVERLOK... SU GELDİ OVERLOKLU HİT! KİME DÖĞÜM LAR!...

İN ANDOĞ DOLAR VESELER Bİ KERE VERİP MİSİN ÇİHAĞSIR AABI... VERİRİM AMA İLK ÖNCE ÇAKİKET DEĞİŞTİRİP GADİN OLURUM, DEĞİKANULUŞTANDIM GÖVİN VERMEYİ ULLEN!... TANDIM İYİ Bİ PSİKİATRİST VAR ÇİHAĞSIR AABI!... GÜZEL YALAR MI?... OHA!...

HEY DANYAL BİZ BURDA YARANKILARI SEVMEYİZ? Bİ KULU MVT BEN SİVİL POLİSİM?

YAZ SICAKLARI ÖLÇEĞİ

ISI GÖLGEDE 37 SANTİGRAT DERECE (fahrenheitim tam bilemiyorum)

- Canınız iki elinize hakiki organik köy şıllağı çekmek ister...
- "Erenköy'ü ve zzzzt! aynı yerlerde görüldüğü için 'zzzt erren-köy' yapamazsınız..."
- Bayandan vefat nedeniyle çok az kullanılmış menapoş ilanı görüldüğünde
- İnanmıyın, bu size sıcakın bir öyküdür...
- Yolda yürürken çeşitli yerlere serpiştirilmiş iki nokta üstüster görür ve onların yanında durup açıklama yapamazsınız gelirl.
- Bilincaltınız olduğunuz zannettiğiniz derinlik aslında götaltıdır, dikkat! edine uzaklaşın...
- "Bu aşamada elinize bir dergi, gaste falan alın ve kendinizi yelleyin"

ISI 39 DERECE - HİSSEDİLEN 47

- Mantıksız bir tutkuyla bir yerlerden yılan bulmayı umut edersiniz. Bu uğurda yapmayacağınız şey yoktur.. Yılan soğuk bir hayvandır ve zihin aslında o soğukluğu arzu etmektedir..
- Çoğu insanın kendisini noterde tasdik ettirme davranışları görülebilir. Uzmanlar bunun, ölüme yakın hissedilip, dünyaya iz bırakma kaygısından olduğunu düşünümektedirler. Ama hiçbir noter sizi tasdik etmez...
- Kendinizi 18'e girdiğiniz anda yerde bulursunuz. Bunun cezası penaltıdır ama hakem, dışarda deyip frikik verince çıldırır itiraz edersiniz. Dışardan bakanlar ise, sokakta tek başına yere düşüp hayali kişilerle dalaşan birini görülmektedirler..
- Nedensizce birden sanayi casusu olduğunuz düşüncesi gelir oturur..
- Yayıpık ikiziniz olduğu kanısına kapılır paniklersiniz, ama sonra aslında birbirinize çengelli iğne ile tutturduğunuz farkedip rahatlarsınız. (gidip gelen suur kaybi)
- "Bu aşamada tehlike artmıştır.. Bir fıskiye bulup, kınayan bakışlara aldırmadan kendini islatmalısın gülüm."

GÖLGEDE 38 DERECE - NEM ORANI YÜZDE 76

- Kendinize 30 şubatata olduğunuzu telkin eder durursunuz. Ama düşündürücü olan aslında 30 şubat diye bişey olmamasıdır.. Bilinç hafiften kaymıştır..
- Hiç kimseye, hatta ne bileyim Adriana Lima'yı bile yakınlaşmak istemezsiniz. Çok mecbursanız, sizi zahmetle sokmayacak, ön sevişmesi önceden yapılmış hazır birisi olsun istersiniz... (doğru bir davranış, efors sarfetmek iyi değildir)
- Yerlere dağılımsı, en ufak esintide bile uçan U harfleri görürsünüz. Bu durumda yuh çekmek ister çekemez, y'h diye bişey çekersiniz..
- Her tarafta içine su kaçırılmış bir eşşenemane görür ama bir türlü ulaşamazsınız. Bu su kaybı yüzünden beyninizin size oynadığı bir oyundur...
- Hiç tanımadığınız adamlara usulca yaklaşıp sizi adeta gözleriyle soyması istersiniz.. Onlara çoğu zaman bunun asırlı terlemeyle gelen bir psikoz olduğunu anlamayıp sizi döverler..
- "Bu aşamada en yakın kılmalı mağazaya kendinizi atıp, alışveriş yapıyor numarası çekmelisiniz."

ISI GÖLGEDE 42 - GÜNEŞTE ALLAH KERİM

- Yasanın boşluklarına sığınmak için dayanılmaz bir istek.. Ama kanun yapıcılar tarafından yakalamp tatil edilme korkusu..
- Deniz kabukları ve renkli taşlarla oynaması için tuzlu suya bırakılmış iri embesil hissiyatı.. (halüsinasyon)
- Yabancı insanlarla girişilen saçma şapane tartışmalar.. "Üst katın ayak sesleri mi daha meşhurdur, yoksa alt katın duble püfür sesi mi?" Cinnete varan trajik sonuçlar...
- Toplu alanlarda dakikalarca "hımmm, hımmmm, hımmmm, hımmmm" sesi çıkartarak hareketless durmak. Çevredikleri sizin için "adam ne derin düşüncü hımm hımm diye" düşünceler de aslında sadece kuruyan dudaklaınız yapıpımsı ve siz "hımmmmniza koyylim" istek altıyoursunudur...
- Her tarafta yelpaze sıçan Maraş dondurmacıları görmek bu sıcaklığın tipik etkilerindendir..
- "Hastaneyeye gitmek gerekir. Henüz yaşamsal destek gerekmez ama gizlice murga süzölüp, ölülerin serin huzurunda birkaç saat geçirmek sizi kendinize getirecektir.."

SICAKLIK GÜNEŞTE 47 - GÖLGEDE, HIÇ BOŞUNA UMUTLANMAYIN

- Namutenahi, mamafih, filhakkı, malumuâliniz gibi kelimeler kullanmak için dayanılmaz istek.. Bu, kendinizi yaşı ve ölüme yakın hissettiğinizin belirtisidir.
- Bütün herrulara uyumlu merulur, bütün merullara uyumlu herrulur ararken hem adresizdir, hem mantıqsızdır, hem bilimsizdir kaybetmişsiniz demektir.
- Fazla samimi olmadığınız insanları sizde bulunan abuk subuk resimlerini facebook'a koymak ve üstelik onları etkilemek suretiyle kendisini gösteren psikosomatik davranışlar. Diğer insanların mutsuzluk, kızgınlık ve utançlarından keyif alma güdüsü..
- Ne kadar güçlü "haarrk", o kadar güçlü "tuuuuh". İstemsiz tutkulanı reflek-

- sl...
- "Tanımadığınız kişilerin yanında durup, o kişinin başına düşecek gayrı safi milli hasıyayı beklemek. Düşüdüğüde ise bayılan kişizin cüdanına çalarak, o paraya pervane almak" şeklinde tazarlı eden sosyopatik düşünceler..
- İsim değiştirme, ev değiştirme, din değiştirme, alıyale yelpazedeği yerini değiştirme, cinsiyet değiştirme şeklinde görülen marjinal davranışlar.. Serinleme sansısı..
- "Bu aşamada profesyonel yardım gerekir.. Yapılacak şey hızla geçen bir ambulans yanında durup, rüzgârandan faydalanmaktır..."

ISI = Bİ DAHA SOĞUKTAN ŞİKAYET EDERSEM ZKSİNLER BENİ

- Telefon rehberi alıp boğaz köprüsü korkuluklarına tırmanma, sizi ikna etmek isteyenlere karşı rehberden tanımadığınız insanları rastgele oraya çağırma...
- Digtürk'ünüz varsa d-smart'ı olanlara, d-smart'ınız varsa digitürk'ü olanlara karşı sonsuz nefret besleme.. Onlar tarafından çok edileceğiniz paranoyasına kapılarak saldırıya geçme...
- Havucu rendeleme, aşırı havucu yeme, havuçla beraber olma, havucu ötür olamaz yerlere dürtme ve/veya sokma şeklinde görülen bilincsiz davranışlar.. (Zülmata göre havuç, kardanadan burnunu temsil ettiği için soğukla duyulan özlemi simgeler..)
- Soba yakma, kombiyl 35 derece ayarla, palto giyme gibi normal olmayan hareketlerle kişi kendisini sanki kişi mevsimindenymiş ve üşüyor-muş gibi algılar. Fakat yanarak ölmek, erimek gibi istenmeyen durumlar..
- Ham petrollerin yemeyeceğini, ancak öğünlüştükten sonra yenilebileceğini düşüncese saplantı biçiminde fikslenmek...
- "Acil yardım desteği, yüksek düzeyde alarm.. Kişiyi kar temizleme aracının önüne atarak kiş şokuna sokmak gerekir"

Memet Ali & Akşamsefasi

GAVUR VALAYNASI

- Ticarete soyunma.. Siyasete soyunma.. Başkanlığa soyunma.. Gibi deyimlerin mecazi anlamını yitirdiği algi bozukluğu. Kişi her fırsatta çirpikçik soyunur ve kamuya açık yerlerde daltarak koşmaya başlar. Açıklı bir tablodur..
- Yüksek yerlerden atlamak. (Sağ kalan kurbanlarla konuşulduğunda, aynı yazılması gereken de ve de eklerinin serin ülkeler göç ettiğini düşünüp onlara beraber uçtuklarını söylemişlerdir..)
- Çay ocağı ve kapa aralığı gibi yerlere kendisini zincirlemek, bağlamak, yapıştırmak, hatta kimi durumlarda çivilemek..
- Kandaki enzimlerin düşmesi sonucu oluşan muhameke kaybından dolayı "ocak" ve "aralık" kelimeleri kişiyi soğuk kiş döne-minin hatırlatması ve davranış sapmalarına yol açmaktadırlar..
- Özelekle kitlu insanları arkasından yavaş yavaş ariden atarak her iki kö lobunu yalamak ya da yalamaya yetlenmek. (Süje burada görme kaybı ve algi bulanıklığı yüzünden kiş kûrelerini külahadaki dondurma toplarına benzetmektedir)
- Oradaki insanı sıfırı altında olduğuna düşünerek sığın altına yatmak. Harf ve kavram bozukluğu şizoid tablonun eseridir..
- "Hasta derinde makineya bağlanmalıdır.. Hangi makine olduğu bilinmemektedir.. Makineye bağlanmalıdır ki sağa sola saldırmasin..."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fanteey.org>

MASA ÖRTÜSÜYLE AVLANMAK

Asso'ta antik harabelere doğru çıkarken, el dokuma bezler ve masa örtüleri satan bir dede vardı... Vaktiye çok arkadaşımla yürürken bize masa örtüsü satmak iste-di!... Ancak sıkı bir pazarlık olarak hayatını kazandı. Fakat peşimden kopmuş masa örtüsünü bir balkağı gibi üstüme atarak beni hayretini tarif edemeyeceğim bir paradoksa soktu. Öylece bir süre bir hayalet gibi kaldırdım tüm bedenimi kaplayan örtü içinde... Dede aniden bitirmişti beni. Kendimi bir anda tepeden aşağı tersten bir "braveheart" formatında kareli örtünün altında bulunca neye uğradığımı şaşırđm... Tabii ki sonunda dedenin yaptığı hareketi takdir edip masa örtüsünü dediğim fiyata aldım ve pansiyona gidip masaya serdim, girdiğim paradokstan ancak bir örtünün üzerinde yorecek kalıvı yapıp çıktım... Esnafı öldü bitti hep semvimsiştir. Bir mizağı olarak hoş muhabbetleriyle beni her zaman esnaf ziyadesi güldürmüştür ve her konuda farklı bir şekilde eğitmiştir...

TRUVA ATINDA İNDİĞO ÇOCUKLAR

Bir de bu "İndigo Çocuklar" ıktı başıma... Ben bunlara gökten zembele indigolar diyorum... Biz de vaktiye indigo olalırdık diya verdiler sonra, y verdiler sopayı, "zopa verdigö çocuklar" kategorisinden olduk ya neyse analize derin dilmayalım, eğer konuda derinlik ve basınç ayarı tutmazsa vur-gün yiyebiliriz...

Ne gibi değişiklikler olduğunu görmek için seneler sonra Truva antik şehri'ni bir ziyaret edeyim dedim... Epeyce olumlu gelişmeler olmuş antik kerte... Ahmet Usta'nın uzun yıllar önce yaptığı emekler Truva Atı da görüvni başarıyla sürdürü-y... Tabii bir sürü çocuk da bu kocaataatı hoş-lanarak geziyor. İşte bu çocuklar, yani indigo de-ğışmiş çocuklar, bizim çocukkeni halimizden çok farklılar... Truva At'ın gezerek bilgileriyle al bile hayrete düşürdüler... Mesela Truva At'ını yapı-lmış, nasıl Truva'ya girmiş falan herşeyi biliyorlar... Ailelerine mantıklı gibi görünen soruları soruyorlar ve mantıklı cevaplar istiyorlar... Bu çocuklardan biri amiesiyle Truva Atı hakkında iki saat konuşt-u, konuşt-u, yeteri belli alıversinden sonra Truva At'ın merdivenlerini inerken ne dese beğen-sin: "Annciğim bundan sonra bu atın ismi Truva Atı koyabilir miyim?...". O anda bunu duyunca indigo şüphesi sarı paradoks içindeki bünyemli. Ulan Truva Eşşegi diil ya, zaten bin yıllardır Truva Atı bunun ismi... İki saatır, ki de bir annen de böyle dedi ya... Al sana indigo!... Herşeyi büyükler gibi bildikleri halde bazen gayet normal bir şekilde çocukça sacmalyaçağaşıklıkla bakıyor indigo çocuklara, hep daha gibi olmaları bekleniyor sanki... Oldukça ağır bir çocukluk görevi ve sorumluluğu bu... Ben istemeyizim doğrusu, zopa daha

iyi benim için, zopayı yer yatarsın, bir de ebeveynne kızma havkın doğar, sana dama borçlu kalırsın, sen de hep rahat edersin, zira kimse senden birşey isteme-ye böylece alabilirdi çocuğunluğa yatarsın... Konu Truva Savaşı' ya yine Truva At'ından kaç bir çocuk da şöyle dedi: "Annciğim savası kazandıkları nasıl anlar insanoğlu?...". Annesi de bu zor soruyu düşünüp "Öğlum bir taraf kaçınca öbürleri kazandıkları anlar!...", dedi... Öyle mi hanmerfendi, geçirdi-niz cevabı... Karşı taraf kayıyor gibi göründüğünde de Truvalar savaşı kazandıkları sarmıştı da ama rakipleri tahta at hilesiyle, atı karnında şehire girip savaşı kazandı... Bazen kayıyor gibi görünebilir bir taraf ama sonunda kayabilir, lütfen doğru bilgi verir indigonuza... İndigo konseptinin ve ebeveynlik konusunun beni astığını farkedip oradan uzaklaştım ve ikinci Truva peşinoda atı şehir duvarlarını dibine çıktım, taş duvar örgüsünü ve yerdeki mermer sütunları seyre daldım... Aslı indigo burayı yapıyorlar, bu mermer sütunları oynatırlar, bu taş-lan üst üste koyarlar... Bu arada Truva At'ının içi enval çeşit yazılarla ve sevda sözcükleriyle dolu... Truva At'ının içine gülmeyi her şey olan "Hale-Karl Heinz" ağı da kütür birleşmesi olarak Truva'ya bambaşka bir şekilde girip gönülleri fethetmiş... Fakat aslı beni düşündürün bu yazıyı buraya Karl Heinz yazdıysa o zaman direk AB'deyiz demek...

BİDON ADAMLARI

Kervana sahra çölünü geçiyormuşcasına plaja onbeş litrelik eski tip su bidonuyla gelen had-den fazla ihtiyatı adamlara kısaca bir deşnelim. Kafada yillanmış, modadan ehlil yil önde düşmüş

hasır şapka, elde bembeşaz su bidonu... Eee hani plaj şemsiyesi, hani plaj havlusu, hani güneş yağı?... Sadece bidonla su, tek konuda ihtiyatın canlı sembolü... Tabii diğer şeyleri getirmedikleri olur o kadar su kaybederlerki, sıcaktan hamam suyunna dönmüş onbeş litrelik su az gelir. Bu şahıslar denize de pek girmezler, yakınlara ve

ahbaplarına hayrat gibi su dağıtırılar, kendileri de bol bol içerler. Sıcaktan kavrulunca su bu bidon-un minnacık gölgesine doğru uzanıp sadece kafalarını biden vastasıyla güneşten korumaya çalışırlar. Böylece dinlenmek gülerli sıkıntı içinde geçkeri, dinlenemedikleri için iş ve meslek hayat-ı yaz dönemine sönük ve verimsiz geçer.

2014 YAZ GÜNLERİ KİM NERED E?

HURMA VE TURNA GELENKUTUSUGİL KARDEŞLER

Bu yaz tatil için yine Bodrum Alaçatı'yı tercih eden Hurma ve Turna Kardeşler, Bodrum'a, ünlü sanayici babaları Devman Gelenkutusugil'e ait dünyanın en büyük hovırkrafıyla gelmişler. Dört yaşından beri bir deniz tutkunu olan ve yedi yaşında 22 gemilik bir filoyla sahip olan Hurma, Alaçatı'da sekiz gün yirmialtı saat denize girerken kendinden beş yaş küçük ablası Turna (Estetikle kendini küçültmüş.) denizden hiç hazetmediğini açıklamak için Calista Luxury Resort'ta 250 bin euroya malolan yemekli bir toplantı düzenlemiş. İsveç'te Moderna Dansteatern'de üç yıl bale eğitimi görmüş olan Turna Hanım kardeşinin bütün ısrar-

larına rağmen denize girmekte direniyormuş. Narin patilerini beton iskenelin demir halkalarına geçirerek belini görebilir duruma gelmeyi göze alan tatlı Turna ile güzel Hurma'nın sahilde her sabah sekizde sahneledikleri nefesleri kesen "Kayığın Küreği" oyununu büyük ilgi görüyormuş. Güzel Hurma'nın pembe donu 50 bin dolara Prada'dan, ablası Turna'nın kıçı mı sırtı mı neresi, belli olmayan yeri atına serdiği minik havlu ise 60 bin dolara Yves Saint Laurent'ten alınmış.

SULUKAR YALIBEYİOĞULLARI

Tonton babası İtalya'da fiyonk makarna fabrikaları işleten Sulukar, Güney İtalya'dan sıkıldığı için bu yaz Alaçatı'ya kaçanlardan. O da babası gibi sıcakları çok seviyor. Leylek gibi hep daha sıcak bölgelere kaçıyor. Kendi çizdiği ve İtalya'da ünlü terzilere diktirdiği "Kırkatki" adlı giysisini çok beğeniyor ve asla üzerinden çıkarmıyor. "Kırkatki" aslında omuza kadar giyilen 15 çift tütün eldivenden oluşan ilginç bir palto. Genç Sulukar, çok sevdiği Pentagon ve Attack adlı iki kedisini devamlı bu paltonun içinde taşıyarak hem onların, hem kendisinin ısınma katsayılarını yüksek tutuyor. Denize de böyle giriyor. Bu haliyle kendisini, şalvarıyla yüzen yöre kadınlarına benzettğini ve bundan mutluluk duyduğunu söylerken gevrek gevrek gülüyo. İpi çekildiğinde şişerek su üstünde bir çankurtaran botuna da dönüşebilen "Kırkatki'si" Sulukar'ın vazgeçilmez. Allah akıl fikir versin...

BİCAN YERLEBİR

Babası Hasköy'de at arabasıyla karpuz satan genç Bican yaz tatillerini, at nereye giderse orada geçiriyormuş. Annesi ve babası gibi, giyim kuşama fazla para harcamaktan hoşlanmayan Bican, babasının, sıcak günlerde içini atına yedirdiği defolu yarım karpuzları kullanarak dizayn ettiği birbirinden şık giysilere, okuma yazma bilmediği için henüz imzasını atamıyormuş. Karpuz kabuğu denize düştüğü andan itibaren kâh Haliç'te, kâh Yenikapı'da, kâh Beşiktaş'ta yüzyormuş. Karpuz veya kabağın kaldırma kuvvetinden istifade ederek yaz boyunca o deniz senin bu deniz benim gezen Bican, denizi olmayan semtlerde atlarının su kovaşında yüzerek serinliyormuş. Bican'ın karpuz-kini askıları, at koşumu kayışlarından birer karış. Fiyatı iki TL. Karpuz kilosu bilriyaya..

Ünlü bankacı Formel Karabuzacı'nın canından çok sevdiği dört şirin kızı bu yaz Belek Rixos Premium'da karar kılmışlar. En büyük kardeş Aida'ya babası, Tokyo'nun ünlü alışveriş merkezi Ginza'da Bonzai ve ikebana satan iki milyar dolarlık küçük bir dükkân hediye etmiş. O dükkân Aida'ya huzur veriyormuş. Yılda bir kez, daima kapalı tuttuğu o güzel mekana gidip bir yarım saat mavi çay içiyor dinleniyormuş. Sonra kepengi indirip dönüyormuş. Hayali, bir gün o dükkânda çüce osuruk ağacı satabilecekmis. Aida'nın o dükkânda çüce osuruk ağacı satabilecekmis. Aida'nın mavi bikinisini Victoria's Secret'ten ve santimetre karesi üç bin dolar. Varın tamamını siz hesaplayın. Soldan ikinci sıradaki Senjan, On iki yıldır ABD'de Beyaz Saray'a birkaç adım mesafede bulunan George Washington Üniversitesi'nde okuyormuş. Yıllık ücreti 40 bin dolar olan okulu bitirdiğinde, Avustralya'da denizaltı aşçısı olup yılda 187 bin dolar kazanacakmış. Senja'nın Kolombiya'da özel olarak üretilen bir kelebeğin kafasından yapmış saf ipeksu Dior'dan. Üçüncü kardeş Utarit, Kanada, Alberta'da kumlu petrol çıkaran bir şirketin ceo'su görünümündeki bir casusla evliymiş. Türkiye'ye en fazla günde iki kere gelebiliyormuş. pembe bikinisinin bir kısmı var, bir kısmı yok gibi. Nereye gittiği belli değil. Chanel'den. En küçük kardeş Sim, çok idial bir aktristmiş. Önemündeki yıl oyunculuk kurslarına yazılacakmış. En büyük hayali de, kendi oynadığı bir filmi, ücretini ödeyip Hollywood'da çekilen ilk film yapmış.

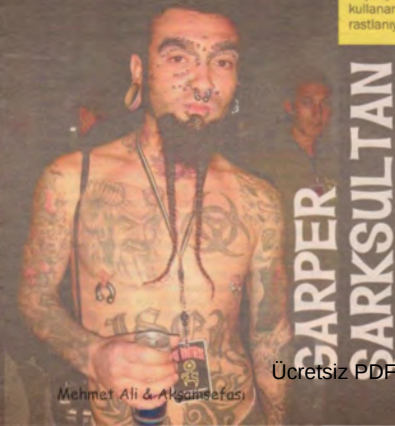
AIDA, SENJAN, UTARIT ve SİM KARABUZACI

TAHİR KÖTENEK, AİLESİ, DAYISIGİLLER, HALASIGİLLER

Şehremini'de oturan, Beyazıt'ta bir alemünüm atölyesinde işçi olarak çalışan Tahir Kötenek ve ailesi bu yaz Yedikule sahilini mekan tutmuş. çeyrek ekmekle günde 16 deniz mili yol yapabilen Tahir Kötenek, havasız bir iş yerinde çalışmanın verdiği avantaja su altında 45 dakika kalabiliyor. (Tahir Kötenek, üstten üçüncü sıra, soldan ikinci. Mutfak perdesinden döñüştürölmüş modern mayosu Tahtakale'den. Eski İtr'in imzasını taşıyor.) İtr Karabuzacı, kendi on iki çocuğu dışında bakıcı olarak seçik çocuğa bakıyormuş. Fotoğrafta kendi çocuklarının bir kısmı var. Bir kısmı işyerinde. Kıyafeti görünmüyor. Tahmin ediyoruz, cuma pazarından. Tahir Kötenek'in dayısıgıl Etrüksük Yağlıgüneş. Sırtı bize dönük olan. Parklarda seyyar çay satıyormuş. şu anda fotoda da satıyor. (Görünmüyor.) Dayısıgılın altı çocuğu da işte şurada. Bazıları az çok belli oluyor. Halasıgıl Gülkeder grıpmış, yatıyormuş. Hısımlara buluştırmamak için gelmek istememiş. Yatakları getirmişler. (Aradan ayağı görünüyor.) Grip şu anda en ortadaki çocuktan başlayarak köşelere doğru buluşuyor. Yüzdükleri yerde bazen deniz olmadığını farkeden Kötenek ailesinin, mesela

neşe içinde saatlerce Çapa'da, Yusufpaşa'da yüzdüğü, durum farkedilince yüzergezer özelliğini kullanarak kitleyi Yenikapı'ya kaydirdiği ve suya indirildiğine de rastlanıyormuş.

GARPER
ŞARKSULTAN

İnşaat kralı Davar Şarksultan'ın orta büyük oğlu Garper, Belçika'da yaşıyormuş. Bütün tatillerini illaki Türkiye'de geçiren Garper, bu sene Antalya Dolphin Diva Premiere'li seçmiş. daha bebekken, bütün yalıların önlerindeki özel plajlarına kumdan moteller konduran yakışıklı Garper'in bu yeteneği taa Ortadoğu'da yaşayan babasının bile dikkatini çekmiş. Garper, 16 yaşına geldiğinde bileğinin hakkıyla babasının şirketine Genel müdür olmuş. Görevde bulunduğu 18 yılda bir tek projesi olmayan sempatik genç, binlerce dev projeyi her kafasında taşımaktan yorulunca Endonezya'ya yerleşmiş. Şu anda bütün şirketleri Endonezya'da yaşadığı gür ormanlardan yöneten Garper, sıkı bir "Kendinden gıysı" cıymış. Ve kıyafetlerini Hugo Boss, Gucci, Armani gibi seçkin modacıların, maşa bağladığı ünlü stillistlerine çizdiriyormuş. Ama en zoru, bir gömlek değiştirmek için her sabah Endonezya'dan Paris'e uçmakmış. Garper, sakalları, Brunel Sultanı Hespansal Bolikah'in da taşıyan, Londradaki Dorchester Oteli'nin berberi Ken Modesto'ya ördürüyormuş. Saç traşı 38 bin TL. Tek sakal örme 45 bin TL. Çift sakala ise 90 yerine 80 bin TL alıyormuş. Sakalı dörtlediği

SIRADAN OLMAK BİR GÜN

Rekiz Akkaya

Güzel ses sistemi olan arkadaşların evine giderken hep mutlu hissedirim. Zira kaliteli ses sistemi müziğe can verir, onu olabilecek en güzel hale getirir. Kaliteli ses sistemli dinlenen müzik uykunun en tatlısını yaşayıp tertemiz kahraltısını yapmış, dışlarını fırırlayıp düşünmüş alımsız, dün yaşadığı yorgunluğunu üstünden atmış, tatlılık ilik gününü tropik iklimde sahip bir sahilde okunmasa sıfır bir yerde geçiren insanı benzer. Kalitesiz ses sistemli dinlenen müzik ise on gün boyunca yakanamamış ve bu süre boyunca sürekli rahatsız yerlerde uyumak zorunda bırakılmış bir rehinedir. İkisi de insandır, ama işte sadece ortamları değişiktir.

Güzel ses sistemine sahip olan arkadaşımın evine giden yoldayım, Kadıköy'den Üsküdar'a giden bir yol bu. Bir çok seçeneğim var, evime en yakın olan araç şu boğazın altında da geçebilen araç olduğu için onu kullanmaya karar veriyorum, duyduğuma göre onu kullanmaya korkanlar varmış. Şahsen bu derece büyük bir yatırım riski edilemeyeceğini düşündüğüm için huzurluyum, ama huzurlu olma durumum çok huzurlu değil, çünkü içinden sürekli bir acıba geçiyor, ne de olsa bir durak geçeceğim, bir şey olsa da üstüme de deniz olmayacak, kutarırsam heralde diyerek huzurlu olma durumumu yaşıyorum. İki durağın arasında ilerlerken bir anda araç duruyor, ışıklar geliyor. Huzurlu olma durumum "Ben sana demiştim orospupocu! Napçaz lan şimdi eeeahh!" diyerekten paniklemek istiyordum ama daha ona sıra gelmeden çığlık çığığa kalan teyzeler paniklemenin tapusunu kendi üstlerine yapıyorlar, en güzel arsayı çığlık attığı yetmezmiş ki kendini yere atıp yavaşladığını ama halledildiğini, sıkıntı yaşamamışsıyorken. Kendini yere atan teyzeye bakıyorum, başka bir teyzeye teyzelik savaşı yapıyorlar, rakibi bizim teyzemiz kendisini yere attıktan sonra oturdugu yer kapamış. Zaten bir teyzenin yerini ancak başka bir teyzeye kapamaya cüret edebilir, normal insanın o derece cesur değildir. Onlar tartışmaya devam ederken ben inceğim durağa geliyorum, iniyorum, hatırı sayılır sayıda teyzeye görüşü da benimle birlikte iniyor, biliyorum ki bunlar sırf küçük bir aksaklık yüzünden ışıklar gitti diye inceğim durağa kadar beklemeyip erken inen teyzeler. En azından yüzlerinden anlıyorum, zira canları çok sıkkin, uzun bir yol onları bekliyor.

İftara yaklaşıp kırk beş dakika var, Ramazan'da kesin bulmak için çok zor bir saat, özellikle Üsküdar'da. Kahvaltının üstüne duruyorum, midem gıda istiyor, ama biliyorum ki bu semtte ben öncelikli değilim, dün geçeden beri yemek yememiş çok insan var ve heyecanla yemek yiyecekleri zamanı bekliyorlar. Hakikaten İftar çadın gözüme çarpıyor ama hem kuruyk var, hemde daha İftara 45 dakika var, ben henüz beslenmemek istiyorum. Bildiğim gıda bir dönerci var orda, hanı çok ünlü olmayan ama çok güzel dönerciler vardır ya, öyle bir yer. Güzel ses sistemine sahip olan arkadaşım ve diğer bir arkadaşım beraberce önermişti burayı, yedime göre gerçekten güzel olduğunu fark etmiştim. Bu bahsettiğim arkadaşlarım bazı konularda gerçekçilikten anlayan insanlar, gittikçe onlara daha çok saygı duyuyorum. Özellikle kesin konusuda çok iyiler, önderikleri her besini tüketirken kendimi Zümrüt Ağa filminin açılışında bulunan kebab sofrasında gibi hissediyordum. Dönerciye sıra var, beklediğim bir durumdum, tüm masalar da dolmuş durumda. Sıraya giriyorum, tam sipariş hakkına baka geldiğimde kasadadı ama deliriyor, aslında aşırı kalabalıkta dediceğinin farkındaydım ama bana patlamayacağını düşündüyordum, çünkü her insan böyle düşünür. Bir turist grubu olarak oramda kaybolmuş diyelim, bu orman da böyle ormanmış ki içinde aç insanlar, kapıları falan var. Ceylan sürüşü gibi birbirinize yapışık şekilde ormandan çıkın yolu ararken bu grubu otuşturan her birey kendinin av olmayacağını hayal eder. Aslında bu iyi şeydir, böylelikle sürü en az kayıpla ormandan çıkabilir. Ayrı ayrı yollara gitmiş olsalar, çok daha kolay hedef olacaktı. Aslan ve kapıların sevinçle o ved patlını yapıyacaklar, midem doydu ama gözüm doymadı, organik beslenmiş abiyim.

onand böyle tatlıları şeker gibi, olum en güzel yerleri sırtları bak, orayı yeyin öne benzeri geyikler çevrecilerdi.

Kasada duran adam sinirle sıradaki insanlara artık sipariş almadığını anlatmaya çalışıyor, önce kibarca söylüyor, ama sıra kibarlığa karşı anlayışlı değil, ben hiç değişim çünkü sipariş verme sırası benedim. Sempatik görünürsem belki beni sipariş alıyan şansı insanları arasına alır, diğerlerini dükkanından kovar diye düşünüyorum, kelimeleri boynım geldi midem seğiriyor: "Abi sizin dönerin üstüne yemini ediyorum Üsküdar değil bütün Türkiye'de döner yok, ben bi fize et alayım ab! Adamin bundan sonraki tepkisi delirmek oluyor, sitemli bir şekilde "Bakin herkes yemek yiecek, orucunu açacak, sipariş almyorum diyorum fize diyorsun baka güzel kadeşim!" diyerek bağlattığım sohbetti tatsızca bitiriyor. Bir semazen huzurlu usul usul dönen döneri sen bir bakış atıyorum, aşkımla vedalaşma zamanı geldi. Sıra da durduğum süre boyunca onu izlemiştim, benim olacağı anı düşünmüştüm ama anlamdım ki, onu başkasına yade edecekler, başkası açacak onun gelinlik gibi olan pakedini.

İskendercin kamekanına bakıyorum, yaklaşıp eli tane hazırlanmış iskender tabağı var, üstüste güzelece istenilmişler. İftara kadar soğuyacaklarını düşündüyordum ama biliyorum ki iskenderci bulmuştu bir çaresini, orucuma açan insana soğuk iskender yedirmez. İskenderler baka ben senin münafık mideni istemiyordur, bütün bütün mümin kadeşlerimizin midesine girmek istiyoruz gibi bakıyorlar. İçim ürperiyor, kamekandaki iskenderleri biraz daha izledikten sonra oradan ayrılıyorum.

Ünlü bir hamburgercinin içindeyim. Etraf ana baba günü, Üsküdar'daki tüm oruçlu olmağın dışarda beslenmek isteyenler buraya gelmiş gibi. Öyle kalabalık ki, çalşanlar menüleri kalabalığın üstünden elden ele uzatıyorlar, patates kızartmalarını paketleyip fırlatıyorlar, kola musluğuna ağzını dayamak isteyen insanlar var. Aslında bunlar olmuştur, sadece kalabalığı görünce beynim oluy biraz daha eğilenceli hale sokmak istiyim. İly diye yapıyor çünkü hamburgercilerde ki yemek sıraları dünyanın en sıkıcı yemek sıralardır, insanlar varlık içinde yokluk çekiyor gibiciler, belki tek başına görüldükten çok yemekhanesi sırası sıkıcılıkla bununla kapışabilir, ama okul yemekhanesi sırası o kadar yavaş döner bir sıradır ki, yanınızda bir arkadaşınız daha olsun, evrenin en güzel yemek sırasına dönüşür. Burası da

Bir pilavcının içindeyim, burası artık benim son çarem. İçeri girince son çarem olarak gördüğüm yerin aslında en çaresiz yer olduğunu anlıyorum. Tüm masalar dolu, kimisi gergin bir bekleyişteyken bazıları bu gerginliği dağıtma amacıyla geyik yapıyor. Tv açık, ama pilavcının kanal seçimi çok yanlış, iftar saatı gelmiş yerleri gösteriyor kanal. Henüz iftar saati gelmemiş bir yerde otururken iftar saati gelmiş yerleri izlemek istemezdim ben şahsen, diiz, kılıp falan izlemektir isterdim. Pilavcıya gözlerimi dikeyorum, o da bana gözlerimi dikeydi. Gözlerimle konuşuyordum. Benim gözlerim "Pilav yemek istiyorum." diyor. Onun gözleri "Masalar dolu." diyor. Benim gözlerim biraz minik köpek yavrusu gözleri biçimini alıp "Şimdi düşündüm de, hanı şu dışarı siparişlerinizde kullandığınız plastik kaplar var ya, onların içinde biraz pilav, biraz tavuk, biraz fasulye koyarsın, bende ederini sana veririm, hatta istiyorsan biriz da fazla veririm, kimseyi rahatsız etmeden bi çağlın dibinde pilavımı yerim." diyor. "İftara beş dakika var, ya İftara da yersin, ya da sana pilav yok." Onun gözlerinin son sözleri bu. Benim gözlerim ise iftar beklemekten en az yirmi dakika süreceğinin farkında, zira en son ben geldikim için tahminen pilavı en son bana verecekler. Gözlerim birbirden ayrılıyor, ben yorulmuş ve aç bir maceracı olarak yoluma devam ediyordum.

Güzel ses sistemine sahip olan arkadaşımın evine çok yakının, onlar yemeklerini yemeyişleri, benimde dışarda yemeyi istemeyişleri, tüm yolculuk bunun yüzündendir, ama ben başaramadım. Evin yakınında bir tane cami var, caminin içinde iftar cadırı kurmuşlar. Gözlerim parlıyor, nede olmasın? Etrafı kalabalık ediyorum, herkes yemeklerini yemiş, tatlılarını bile lüptümlerini, keyifle sigara içenler var, iftar geçeli onbeş dakika olmuş. Açıkçası iftar cadırına iftar geçtikten sonra gidilir mi biliyordum. Hani bir şekilde geç kalp orucuma açamamş olabilirim, ama ülkemizde İftara herkes çok dikkat ediyor, işlerinden erken falan çıkıyorlar, kimsenin bu bahanele inanaçsız sanmıyorum. Aslında belki de kafamda bu kadar büyütmemem gerek, gidip bir tabak yemek istesem verisler, ama kalabalığın içinde tek başıma yemek istemiyordum, bu kalabalığın içinde yalnız olduğumu hissetmekten çok daha kötü, gergin değilim, kalabalığın içinde hiç yalnız gibi hissetmedim çünkü ben. En azından o ana kadar. İftar cadırında doymuş insanlar, ve karşlarında aç olarak duran ben. Nefis bir kalabalık içinde yalnızlık olur

Bazı eşyalar hayatımızda önemli yer tutarlar...

Bizim evimize gelen kırmızı koltukların önemi, hem evimize hem de köye giren ilk koltuklar olmasıydı...

O zamanların herkesin evinde benim hala çok sevdiğim divanlar ya da sofalar vardı...

Annemin misafir odası divanlarıysa bütün köyde meşhurdur... Süt mevi ketenden, üzerinde belli belirsiz minik sarı çiçekleri dan divan örtülerinin özenle ütü. lenmiş pileleri gelenlerde hayranlık uyandırırdu... Fakaaat...

Meş'um bir temmuz gecesi... Bu önemli odanın iki davetsiz misafiri annemi perişan etmişti.

O sabah annemin çaresiz sesiyle uyanmıştık...

Annem misafir odasının kapısını açınca bu iki şaşkın misafirin gözgöze gelmişti. Üstelik annemin özenle yıkayıp ütülerdiği fütülene ikenleri bırakmışlardı...

Annemin sağlığıyla korkan hayvanlar olayı daha da vahimleştirmişti...

Gündüz bir şekilde odaya giren tavuklar kapının kapanmasıyla odada kapalı kalmış ve geçeyi şeref konukları olarak misafir odasında geçirmişlerdi...

Kırmızı koltuklar o olaydan ne kadar sonra alındı hatırlamıyorum ama koltukların geldiği günü hatırlıyorum... Kamyondan ilk önce kırmızı puf inmişti...

Daha sonra koltuklar, büfe ve sehpalar indi kamyondan.

Ev bir süre görücü akinına uğradı...

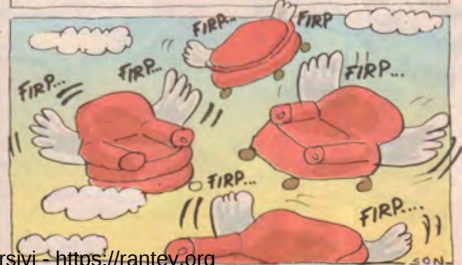

Yandaki fotoğraf işte o kırmızı koltuklu odada çekildi... Fotoğrafa bakınca bi de şey aklıma geldi... Annem bana hep "kızım yemek ye biraz, bak suratın kapık kadar kaldı" dedi... Hakkaten de benim surat yemek kaşığından halliceymiş...

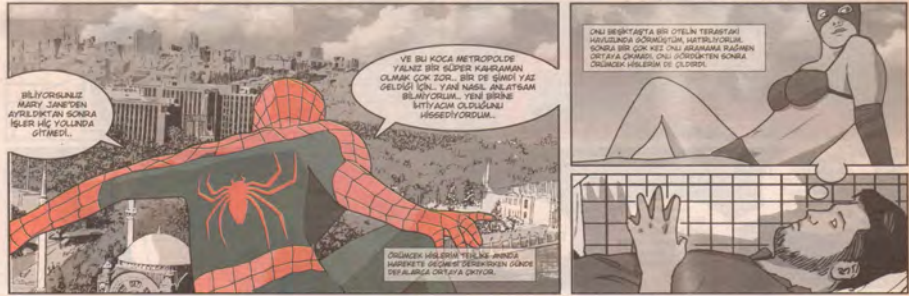

O kırmızı koltukları çok uzun yıllar kullandık... Ben İstanbul'a taşınırken onları da yanıma aldım.

Sonra o evden taşınırken bir arkadaşşıma verdim... O da uzun süre terasında kullandı... Evine son gittiğimizde yoktular... Soramadım... Umarım şimdi cennettedirler...

ÖRÜMCEK HİSLERİ

Bu Köse Kız Kosesi

GENİŞ AKIN

HAYATIN ANLAMINI ANLAMAMAYI ANLAMAK

HİKAYELER ADASI (1)

Mizah, daha doğrusu benim için mizah, gülmeye ağlanmanın tam ortasıdır. Bu ortadan yanlara kayıldığında, insan ya sizılır, sinirle suratını ekşitir ya da altı boş güllüklükle, gidip gelen kesik kahkahalarla eğlenmeye gayret eder. Ama, ama insanı tam ortada yakalarsanız donar kalır. Çok kısa bir andır bu. Ne gülebilir ne de ağlama duygusuna kapılır. Onu bu duruma, bu hale getiren şey bir kenara bırakır, kendine kalır. Bir karar vermedir. Sonra kendini de bırakır, hıçkırık yağma gülmeye seker. İşte bu gülmeye dolu bir gülmedir. Derin ve sınırsız bir denizde yüzmek gibidir dev dalgalar arasında...

Dalgalar, dalgalar, biri gider biri gelir. Vurduğu yerin obunbirece yılın gözüyle bile görülmeyecek yavaşlıkla erir, değişir. Hele bu bir adaysa bu dalgalar dört bir yandan yalaya yalaya erir, yutar taş, toprağı... Dört Bin yıl önce Santorini adasındaki volkanın patlamasıyla oluşan bir dalga, sadece bir dalga, Girit adasına vurdu ve her şeyi bir anda silip süpürdü, yerle bir etti. Sadece bir dalga... Ve bu insanlar ondan sonra anladılar ki, bu hayat bizle dalga geçiyor. Tüm ciddiyetleyle var ama bir anda da yok. Bir yandan çok ciddi, diğer yandan da çok komik. O halde yaşamak için de bunun tam ortası bulunmalıdır. Ağla bir gülünmeyli ki, anlayayanlar öylelik sansin. Bir bir sarıya yığı, kayıta, dalgaların ritminden söylemek için, işi geri, bir leri, dediler ki kosmee pesfiliz...

İşte bu şarkının ne demek istediğini bilen bir kulak bir gün dalgaların kuyuları çok sert vurduğunda böyle bir adaya geldi. Kulaların elleri ayakları, çok küçük olmasına rağmen ağzı, gözü, bütün uzuvları tam ve tam da dilin üstinde seydi... Yıkık evlere, devrimis ağaçlara, terk edilmiş boş köylerle, dalgaların erittiği kayalara bakıldı. Ertesi gün bir daha baktı. Adanın yüksekteki en güzel köyündeki bir yamaca çıktı ve başı boş gezen keçilerin

arasında bu şarkın dinledi. Kargaların bu kadar güzel uçtuğunu hiç ke zfe karıydı. Sonra yüzürek yığık evlerin arasından köye girdi. Meydan denemeyecek küçükükte bir meydanla karşılaştı. Tam karşıda bir kahve vardı. Sol taraftaki bir dut ağacının dibinde oturmış yaşlı adam farketti. Yaşlı adam karşıdaki tepelerin eteklerinde ki belli belirsiz görünen eski taş ocağına dikmiş gözlerini öylece bakıyordu. Baktığı tepedeki keçiler, koyunlar kırılmayan noktalar gibi görünüyordu ve rüzgar ara sıra kesik kesik seslerini getiriyordu. Öyle bir sessizlik vardı ki, rüzgarın sesini getiriyor muydu, yoksa götürüyor muydu belli değildi...

Kulak dut ağacının dibindeki yaşlı adama selam verdi ve o da ona selam verdi. Rüzgarın başka bir şey duymayın sevinçliyle yaşlı adamin yanına oturdu ve onun gibi eski taş ocağına bakmaya koyuldu. Yaşlı adam ekaliyetle mahsus şivesiyle başladı anlatmaya; "Eeeeyhh yer, o ocağın geldi bu taşlar, demir taşır, settir, sideropetra..." Kafasını çevirip yan taraftaki yarı yıkık evin duvarını işaret etti gözüyle; "Şu san onları da yumuşak taş derler, malaiopetra... Grigor, Angel, Dimitri iğden örenken Vasil Usta tek başına dışardan brüydü, taşları bağlayordun. İli üstaydı Vasil, ilü usta..." Kulak kabartmış dik katle dinliyordu kulak. Köşede ki harap, güzel evi gösterdi ve usulca sordu; "Bu ev kimin?" Sürekli sigara içen yaşlı adam cevap verdi, "Kimin olacak, zamanın..." Kulak bu söz karşısında dondu kaldı. Bir tepedeki eski taş ocağına bir de harap ev baktı. Dünya Güneş'ten koptuğu zaman soğuyan lavlar taşla dönmüş mü, Altı Milyar yılın sert taşlar, iki Yüz yıllık taş duvarı eve dönmüş mü, belki Bin yıl sonra da dalgalar, sulur bu taşları toprağa, kuma dönüştürecek, tabii ki, o ev, yalınca zamanın ve zamana attı. Kulak bunları düşünürken diğeri bir sigara daha yaktı ve bir tane daha. Yaşlı adam, pilli, küçük radyosunun az sayıdaki kanallarında aradığı frekansı net ve cızırtsız bulmuş gibi kulagağı çoğu zaman dinlediği şeyler üzerinde konuşuyordu. Belki kulak her zaman bunları düşündüğü için karşısındaki ne derse desin kendi düşüncesine yakın buluyordu. Belki yaşlı adam o an kiremitdeyseydi, bundan bile bir anlam çıkarmaya çalışıyordu...

Hava karmakam üzereydi, keçi ve koyun sesleri yille sillemeğe başladı. Rüzgar artık kendisi sesinden başka bir ses istemiyordu. O sırada yaşlı adam ve kulagağı oturdukları yerde dut ağacının önünde attı bir adam belirdi. Elden birkaç kalıp peynir vardı ve hareketleri çok tuhaftı. Birden yaşlı adamla münakaşa etmeye başladılar. Atlı adam hiddetle bağırıyordu, öyle ki rüzgarın sesini bile bastırıyordu.

Konuşukları dili henüz bilmediği için ne dediklerini anlamıyordu kulak. Herhalde peynir yüzünden yüzünden kavgaya ediyordılar. Yaşlı adam da hiç alta kalmıyordu. Kulak biraz evvel bilgece laflar eden adamin şimdi peynir yüzünden kavgaya etmesini çok şaşırmıştı. Bunda hiçbir mânâ duymadı. Köyde Dört-Beş kişinin yaşadığını öğrenince şaşkınlığı daha da arttı. Bu kadar az kişi niye birbirleriyle kavgaya ediyordları ki? Atlı adam hisimla döndü ve gitmeye başladı. Küfürler savurarak giderken elindeki peynirleri çallara fırlattı ve gözden kayboldu. Yaşlı adamsa gülmüsiyordu. Onu gülmüsiyor görünce kulak karşıdaki sağlam beyaz binay gösterip orasını ne olduğunu sordu ve "kahveye" cevabını işitti.

Kahvehane iki katlıydı. Büyük çift kanatlı kapısı ön bir tek giriş vardı. Başka bir taraftan giriş ya da çıkış yoktu. Alt ve üst katta dörder veya beşer tane küçük pencere vardı. Güzel ve şirin bir binaydı. Yaşlı adam birden yine "Eeeeyhh" diye söze girdi, "Yakıtı ile Barba Yorgo var idi. Birgün bu kahvede, iğde şu pencerenin orda oturuyordu. Bir soru, dedi ki, 'Barba Yorgo bunca yıldır yaşadın, e söyle yer bu kahveye ne anladın?' Barba Yorgo durdu, uzun uzun bir sağına, bir soluna baktı, sonra da; 'Eee yer şu kapıdan girdim, şu pencereden çıkıyordum, hiçbir şey anlam-

dım, dedi ve oracıkta öldü..." diye bitirdi. Bu da kısa ama binlerce kilometre derinlikteki hikayeyi. Kulak öylece kalakalmıştı, içinden çin çin yınılıyordu ve uyuştugu hissetti tüm duyularını. Rüzgar da uğulduyordur kulagağın içinde. Ömründe hiç böyle bir hikaye yaşamıştı. Niye pencere, niye?... Sonra kahve binasına baktı ve anladı. Barba bir çıkışı yoktu ki... Ancak böyle bir örnek verilebilirdi. Aynı soruyu, ki kapı başka bir yerde sorsalar, "Şu kapıdan girdim, şu kapıdan çıkıyordum" derdi ama o anda kahvenin giriş ve çıkışları bunları bir mecaza uymuyordu. O son anında bunu düşünmesi, hayatın hiçbir şey anlamamasından çok çok daha manalıydı. Kulak ne

gülmek istiyordu. Sonra başıya bağırma söylemlisi haliyle birlerce defa o şarkıyı dinlemek istiyordu; "Kosmee Pesfiliz!"

Yaşlı adama buraya yerleşmek burda bir evin işiğini yapmak, bir şarkı duymak istediğini söyledi. Yaşlı adam ona, "Hayde ver sitir' git, masal anlatma bana" dedi. Kulak ona hak verdi ve yine de bir iç huzurluya yamaçtan aşağıya indi, gitti. Bu hikayeyi de hep yanınada taşıdı, ne de olsa o bir kulak-...

Yıllar sonra dağlar arasında uzak bir şehire gitmesi ve orada bir müddet kalması gerekmişti. Burda da benzeri bir öykü dinledi. O yörede yaşatan biri varmış ve bu adama; "Mustafa Amca nasılsın, iyi misin?" diye her soruklarında düşündür düşündür, "İyiyim, iyiyim de yahu ben bu hayatın bir şey anlamadım..." diye cevap verirmiş. "Ne yapıyorsun?" denince de "Hiç emanet geçdiriyorum..." dermiş. Ne zaman sorsalar her aynı cevapları verirmiş. İnsanlar da ona artık hak, hatır sormayı bırakmışlar. Bunun duyduğunda kulak, bu kez ki etti diye düşündü ve hayatta ne yapıpasa yapilsın, bir noktada bir anlamazlığın olduğunu gayet net anladı. O halde bir an önce dönüp o adaya yerleşmek ve o anlamamayı anlamaya devam etmek istiyordu...

Dönü de yaşlı adamı dut ağacının dibinde aynı yerde oturur buldu. Yine eski taş ocağına bakıyordu. Sağlığını kaytme gıtmesine rağmen sigarının birini söndürüp birini yığıyordu. Bu arada koyunların açıldan sigara izmariti yediklerine de ilk kez burada tank olmuştuk kulak...

Daha sonra zamanın olan yıkık evlerden birini satın aldı. Evin sadece Dört duvarı vardı. Fakat bu duvarları tepedeki eski taş ocağından getirilen sideropetra, demir taşla iyi ustalar örmüştü. Kulak evini onarmaya başladı taşları tek tek dinletince...

Birgün dut ağacının dibinde otururlarken yaşlı adam kapıda uzanan düz yolu ve kulagağı evine sapan soldaki yolu göstererek, "Herkes gider kendi yolunu bulur. Bak görür mü, dümdüz yol, gittin mi gidersin ama vıralı döndün mü orada kalırsın." dedi. Acaba ne demek istemişti? Oysa kulak onu görüldüğü için o vıralı dönmüştü. Bir an içinde bir şüphe düştü, daha sonra içindi; "Ne farkeder ki, nasil olsa sonunda hiçbir şey anlamayacağa. Ben zaten bunu dinlemek için buradayım ve bunun da yeri burası..." diye bir ses duydu. Gitmenin mânası başkaydı onun için. O durdu ve yer, bir şarkının içinde çok uzaklara gidebiliyordu zaten, o bir kulak. Dünya içinde duyuluyor, rüya içinde rüyalar vardı...

* Yalın Dünya

GÜMÜŞ YOLCULUK

Bir şeyi milyon kere milyon defa küçültürsen ve senin için bir önemi varsa gitmişsin demekti...

Yağmurlu bir günün sonrası, güneşte parıl parıl parlıyor bir salyangozun arkasında bıraktığı gümüş renkteki izler. Çok kısa gibi görünen bu yolculuk aslında çok uzun ve maceralarla doluydu. Eğer bir yürümeye başlarsan iki-üç adımda biteceğini sanırsın ve daha sonra salyangoz kabuğunun bir noktaya dönen kıvrımlarında kaybolur gödersin. Bu düşüncelerle bir süre baktı kulak ama takip etmedi salyangozu. Koşarak diğ yamaçtan aşağı indi. Yıkık değirmenleri geçti ve kayaların arasından sahile indi. Uçurumdan düşmüş bir koyun ölüsünün başında uçan martıları gördü. Ada olduğu için burda koyunlar, keçiler akşamları bir ağıla kapatılmıyor, başı boş geziyorlar. Koyunların üzerine sürülümüş boyayla herkes kendi ucunun biliyordu. Koyunlar da kayalıklarda, dağlarda, tepelerde geze geze yabanilemişlerdi. Kayadan kayaya atlayabiliyor, yamaçlarda çok hızlı koşabiliyorlardı. Tabii bazen de uçurumlardan düştükleri oluyordu...

Kulağın geldiğini gören kumsala konmuş bir martı sürüsü havalanınca diğer koyunlar da ürkerken panik halinde hızla kaçmaya başladılar. Kumsala vuran dalgaların arasında sahil boyunca çılgıncasına koşuyorlardı. Dalgalar hafif hafif sahilin yalındı ve dalga gelince bazıları suyun içinde kayıyor fakat yine de su sıçratma sıçratma koşmaya devam ediyorlardı. Dalgalar, martılar ve denizde koşan koyunlar, kulak tipki salyangozun arkasında bıraktığı, güneşte parılayan izler gibi kısa görünen, aslında çok uzun olan bir hikayenin peşine takılıp bu ilginç adaya gelmişti ve hiçbir şey anlamamaya yavaş yavaş anlamaya başlamıştı...

Aynı gün öğleden sonra evin onarımı için gerekli malzemeler almaya kasabaya indi. Köydeki dört-beş kişiden başka insanlarla karşılaşsı ve duydu ki, bu adada herkesin ama herkesin bir hikayesi var. Kime sorulursa hemen anlatıyordu hikayesini. Mesela bir lokantada yemek yerken lokantacının kendi ağzından hikayesini dinliyordunuz. Kahve içmeye gittiyseniz bu kez kahveci anlatıyordu. Duvarcı, taşçı, bakkal, manav, kim varsa bir de hikayesi var demekti. Genci, yaşlısı bütün ada halkının nasıl hikayesi olabiliyor anlamıyordunuz. Bir gecede karar verip gelenler, bir gecede çok uzaklara gidenler... Bir gece çok uzak bir yerde rüyasına ak sakallı

HİKAYELER ADASI (2)

bir dedenin girip "O adaya git yerleş evlat. Koyunlara özüm yediriyorlar, çok bereketli bir yer!" dediği bir amelelin uyanır uyanmaz adaya gelmesi, zengin bir deri fabrikatörünün her şeyini satıp diğerleri gibi bir gecede verilen bir kararla bu adaya yerleşmesi ve mütevazı bir yaşamı tercih etmesi. Tüm dünyayı dolaşmış bir gemicinin son liman olarak burda demir atması, acıyılan, komiğiyle bir sürü birbirinden ilginç hikaye... Bir tanesini dinleyerek bu adaya gelmesi ve binlerce hikayeye karşılaştığı kulak. "Eğer bir hikayesi yoksa utanır insanın adada" diye düşündü... Zira kendisinin hiçbir hikayesi yoktu. Çünkü o bir kulaklı, sadece dinleyebilirdi. Hayatı boyunca dinlemişti ve dinlediği şeyleri başkalarına duyurarak az da olsa geçimini böyle kazanmıştı. Herkes varoluşa ilgilenebilir, bunun düşünürken o sürekli yokoluşa düşünmüştü. Ona göre yokluk o kadar büyüktü ki, bunun görünen bir parçasına insanlar varlık diyorlardı... Zaman ile yokoluş müthiş bir uyum içinde hep yeni bir şeyler çıkarıyorlardı ortaya. Bu uyumu bozmamak için hep temkinli davranmış, hep kıydan girmişti kulak... Varolanla ilişkisini hep sınırlı tutmuştu. Bu yüzden de pek bir şey yapmamıştı denilse daha doğrudur. Üstelik gerçek mânâda yalnızdı. Sonuçta tüm bunlar bir hikaye sayılmazdı ve kimseye anlatılamazdı. Belki bu adada kendi hikayesini bulacaktı kulak. O gün akşam yattığında bütün hikayeleri dikkatle dinlemeye karar verdi. Hoş, böyle karar vermede de özü itibarıyla zaten dinleyecekti...

Bu arada evinin onarımı sürüyordu ve türlü zorluklarla karşılaşıyordu. Her zaman dut ağacının dibinde oturan yaşlı adamda onu bu zorluklar içinde görünce "Eeyyhhh, ehi ehi ehi" diye güliyordu. Bir gün yaşlı adam, kulağın evinin beyaz kağıt üzerine çizilmiş planına bakmak istedi. Planın üstüne parmağıyla uzatıp "Burası ne?" diye sordu. "Mutfak" dedi kulak. Yine sordu, "E peki burası ne olacak vre?" "Çalışma odası" "Eyh peki ya burası ne?" dedi yaşlı adam

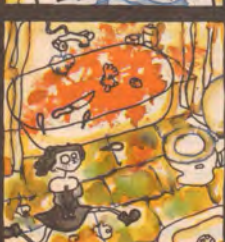
son olarak... "Orası da yatak odası" diye yanıtladı kulak. Yaşlı adam "Vre hani nerde kadın? Kadın olmadan yatak odası yapılır mı? Ehi ehi ehi ehi" diyerek derinden bir gülişle ekledi, "Vre önce kadın bul sonra yatak odasını yap. Önce yatak odasını yaparsan bir daha kadın bulamazsın hayatında..." Kulak önce buna bozuldu, duyduklarına inanmadı ama daha sonra düşününce kendisine de komik geldi, o da güldü. Üstelik yaşlı adamın yıllar sonra bu konuda haklı çıkacağını biliyordu henüz...

Evinin aışap kısımları için tepedeki diğer bir köye eski bir marangoz ustayı aramaya gittiğinde, yaşlı ustanın felç geçirdiğini, elinin kolunun tutmaz durumda olduğunu, artık çalışamadığını işitince çok üzüldü. Marangoz ustası bulamadı ama bu köyde bir hikaye buldu ve oracıta dinledi...

Vaktiyle... Vaktiyle denir, çünkü bu hikayeler de zaman almaz. İşte böyle bir vakitler Aynoroz Manastırları'ndan bir keşiş, papaz olarak bu adaya gönderilmiş. Aynoroz Manastırları'nda bir keşiş yetişmiş, dünya işlerinden elini eteğini çekmiş bu keşiş papaz köylerden birinin civarındaki bir manastırda görevini yapmaya başlamış. Gecesini gündüzünü dua ile geçirmekteymiş. Yüzünü gökyüzüne çevirmiş bir halde gözü bir şey görmüyormuş. Adamcağız güllerini böyle geçiriyormuş ama ada bu, rahat bırakır mı adamı? Birgün tepedeki bir köyün en güzel kızına aşık olmuş. Kız o kadar güzelmış ki, keşişin gökleri bakan yüzünü yere doğru çevirmiş. İlahi aşkına yanarken bir de kızın güzelliğine vurulmuş, yürekli iki taraftan kavrulmaya başlamış. Manastırlardan gelme bir keşiş papaz olduğu için evlenmesi mümkün değilmiş, çünkü onlara evlenmek yasakmış... Her günün olacak gibi değil, papazlık yeminini bozmuş ve bu güzel kızla evlenmiş. Tepedeki o köyün ve dağın arka tarafında gözlerden uzak bir yer yerleşmiş. Çiftçilik ve bağcılık la uğraşmaya başlamış. O günden sonra bu adamcağızın adı Pisman Papaz olarak anılmış. Pisman Papaz aşağı, Pisman Papaz yukarı... Bu evlilikten çok çok güzel Altı tane kız çocukları dünyaya gelmiş. Daha doğrusu Altı tane başka hikaye doğmuş... Her günün batımında Pisman Papaz'a çılgınca gülüşümüşe adanın tüm martıları...

Kulak mutlu biten bu hikayeye tepedeki köyden bir solukta aşağı indi ve diğer hikayelere doğru yürüdü...

SORUN GİDEREN

Mehmet Ali & AkşanSefası

BEN ASUNDA SORUN GİDERMEYE İNANMIYOM AMA, ÇANNA ÇOK SIKIRIN! HALAMMA İKİ YILDIR KONSALİYORUZ KUSUS / ENİSTEMİN CENAZESİNE BİLE GİDEMEDİM, KARŞILAŞIYORUZ DİYE... BU KUSKUNLUK ÇANMA TAK BİTTİ. AMA BARIŞMAK DA İSTEMİYOM ASLA! BU KONUTU DÜNDÜKCE SAKIRAN BOZU LUYO... HUZUR İSTİYOM. GEÇEN GÜN TELEFONLA...

Mehmet Ali & AkşanSefası

TAMAM, YETERLİ AZ SONRA BAHAT LUYAKSİNEZİ BAHAN... HI HI!

Mehmet Ali & AkşanSefası

AY GERÇEKTEN RAATLADIM HAKKA- TEN! PANCURU Bİ YAN BİTOSİ VAR MI ACABA BUNUN?

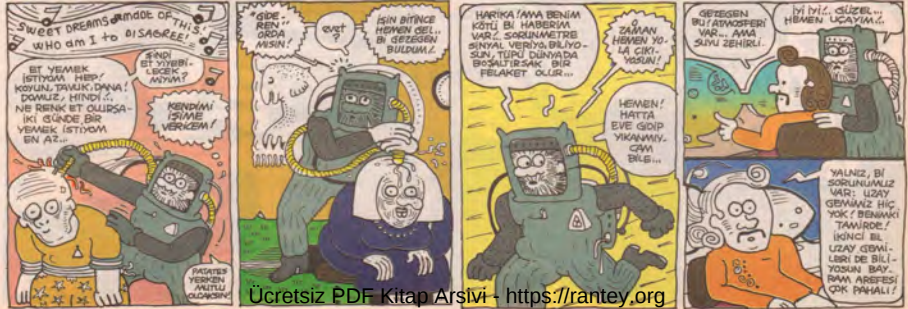

Mehmet Ali & AkşanSefası

YOKTUB! SADECE O KÜS LUK OLAYI SORU- NUNUZU GÖRÜ- DÜM. DİĞER GÜNEŞİ SEY- RİNİZ BUNDA İHTİLAHİY- ÇIK

Mehmet Ali & AkşanSefası

X42-47

olmadı biri tutup kaldırsın b"i sekinde hayaller eşliğinde olasılk bilimini sorgular ve tabii bu arada faktörler kremsiz vücudu keko gibi yanar. Erkek temiz yürekli ve anlık mucizeler bekleyen kılı bir cimcimdir bazen...

● Yaz en çok askeri üzer. Bir arkadaşım anlatmıştı 45 derencede Antalya'da sahil gören bir kulübende nöbetçiyim, birden sınırları boşaşım hüngür hüngür ağlarken komutan ve yanında askerler nöbet değişimi için gelmiş. Durduramamış ağlamasını iki saat boyunca ağlamış en son geroçğı söylemiş tüm koğuş ağlamış onla beraber.

● Belki başka ülkeler için kumsal; güneşlenmek, kitap okumak, kafa dinlemek, yüzmek, eğlenmek falan olabilir ama bize çağırıştırırlar; eblis-sesli denize giren teyzeler, kumsal-da dousuz bir o yana bir buyana işeyip denize giren çocuk, rüzgarda uçup ne hikmetse yine birini öldüremeyen gersniye, kuma gömülmiş ve arada üzerine basılan yaşlı adam ve yatana güneşlenene aldrmadan on bire on bir maç yapan koca koca adamlar dir ama benede ve nedense böylesi daha güzeldir...

● Çocukken bir arkadaşım durup dururken "ah şu Malta'nın kızları" demişti yaz nasıl başına vurduysa ne okudusya ne izlediyse. Kalan tüm yaz onunla dalga geçmiştik her şey; "ah Malta'nın kızları" diyerek. Geçenlerde bir mesaj aldım o arkadaşından yanında birkaç kız ile Malta'dan fotoğrafını yollamış; dedim "keşke ah şu Amerikan başkanlar" deseymişim, (Olacak o kadar tadında birtirke)

● Yazın gelmesini en çok parkmak arası terlik giyen erkekler yüzünden istemiyorum! Bence tabii bu; maskülen bir şey ile çok estetik bir şey yan yana olmuor gibi.

● Bu arada yaz tatilinden hemen sonra bir kız telefonunu ondan hızlıca alıp resimlerine bakmış. Gittiğini, gördüğünü, akrabasının, arkadaşının fotoğrafından çok ayağının elinin fotoğrafı olduğunu göreceksiniz.

● Yaz aşkı tatilini aylara yayanlara güzeldir. İki haftalık tatilinin altı gece yedi gününe parası yeten erkek iki iki günü cabalar üçüncü günü kendini otuzbire verir agacın; naz yayanlara takdimimdir birbirinizi üzmeiın lan...

● Erkek için yaz aldıkları yaz tatil deniz, güneş, kumsal vs.. gibi şeyleri değil de yatmak, uyumak, yamak gibi şeyleri çağırıştırmaya başlıyor.

● Kiş yalnzlık, yaz kalabalık yalnzlık bu arada.

● Yazın onlarca kotunu bu defaki güzel olacak deyip sort yapan ama bir kez bile giymemiş insanlar olarak birleşelim çeşitli etkinlikler düzenleyelim...

● Üzüm bana göre yenilise tek meyve dir. Bitince salık mı havai fişek gibi gözükür; bitişini kutlamış gibi.

● İpksiz bir ortamda çimlere uzanıp satılma lerce yıldızları izleme hayalimi bu yaz gerçekleştirdim. Nefis bir andı, sonra akrep soktu! Annemin ve karının beni "ee öyle mal gibi yatarsan pis vere akrepte sokar kedi de tımlar!" diye çocuk gibi azarlama sı da cabarıyılı! Aslında yore düşün düm; hayatımı ve bençe çoğu hayatları ksa özetli gibiydi. Ne zaman haz alarak bir şey yapas soru hep bka sanıyor, çok güldük başmıza bir şey gelecek hadisesi.

● Bir yaz tatilinde ne yapacağını bilemeyen ergen bünyenin sahilde uzanmış yatan kıza tüm cesaretini toplayıp yaklaşması, yine ne diyeceğini bilemeyip "ellerin çok güzelsim" diyerek saçmalanması, kızın güzel elleriyle "nah" yapması, yeni cesareti toplamak için dört sene beklenmesi!

● Yabancı bir turist gördüğünde dayanılmaz bir şekilde küfür ederek dalga geçmek istemisi ana cesaret edememesi insanların olarak birleşelim aynı anda zıplayıp demrem veya aynı zamanda bombalama atayıp tusunamı falan yapalım.

● Kulağına su kaçtığı için tek ayağında zıplayarak suyu çıkarmaya çalışan insan, o an öyle hissediyorsun ama inan hiç seksi değilsin!

● Ne zaman açık hava çay bahçesine gitse üzerine serçe sıcan insanlar olarak birleşelim Facebook da grup olalım.

● Çocukken inşaat çukurda birikmiş yağmur suyu içinde kurbaga yavrusu ile yüz mş bir olarak beş yıldızlı otel havuzunda suyu bombalama atlamak en doğal hakkım.

● İlk sıvırineği gördüğünde garip bir mutluluk duyusu geliyor insana sıcak açılan perdenen "ta ta ta" diye çıkıyor o ipine sinek ve diyor; "geli yaz"...

● Çocukken yazın geldiğini karpuzdan, kavundan anlamak şimdi ise bunu Serdar Ortaç, Demet Akalın'ın yaptığı singıllardan anlamak! Bunu fark ettikten sonra ne zaman Serdar Ortaç şarkısı duyulsa burna kavun, karpuz kokusu gelmesi Pavlov hesabı denelere maruz kalmak, olaylar...

● Sarf Alman turistler için Kapıkule sınır kapısı ve ilgili hava alanlarına "Slip mayo le girmişse kesinlikle yasaktır" tabelası asılması gerekliliğini kam oyunun vıdanına sunuyorum buradan.

● İyi tatiller.

ALPER ÇELİK

Mehmet Ali & Arkadaşları

U-BOAT

ERHAN
CANDAN

Hepimiz heyecanlı geminin güvertesinde toplanmış meraklı gözlerle denizi tarıyorduk...

İçimizdeki kідemli denizciler U-BOAT'un su üstüne çıkmadan önce dev bir dalga- larına yaratıcılığı söyleye o dalga- yı takip ediliyordu.

Derken sancak tara- fından beklediğimiz işaret geldi...

BU TARAFTA!...

Hepimiz o yö- ne toplandık ...

Suyun üstünde dev köpükler ve enafor- lar oluşmaya başlamıştı... Denizaltı su üstüne çıkıyordu artık... Heyecandan küçük dilimizi yutmak düşünmüştük...

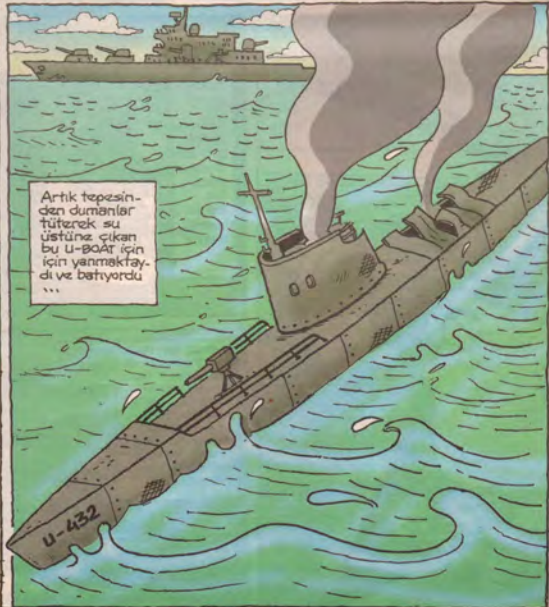

Hepimiz 19-20 yaşla- rında gençce cik delikan- lılardık. Bu U-BO- ta daha önce hiç karşı- laşma- mıştık ...

Karşılaşan Üslerimiz de bunun hayatta iste- yebilirdik en son şey olacağı konusunda bizi uyartıyordu...

U-BOAT'lar Pasifi- k Okyanusunda simiden 7 tane Amerikan kru- vazirünü bahr- mıştı ve Hitler- in en cesur denizcileri tara- fından kamu- ta edildikleri bili- niyordu...

Kaptan görüldüğünde askerlerin de çoğu artık birbirlerine tutunarak tek bir gövde haline gelmeyi başarmıştı... Ve kaptanlarının aralarına katılmasını bekliyorlardı...

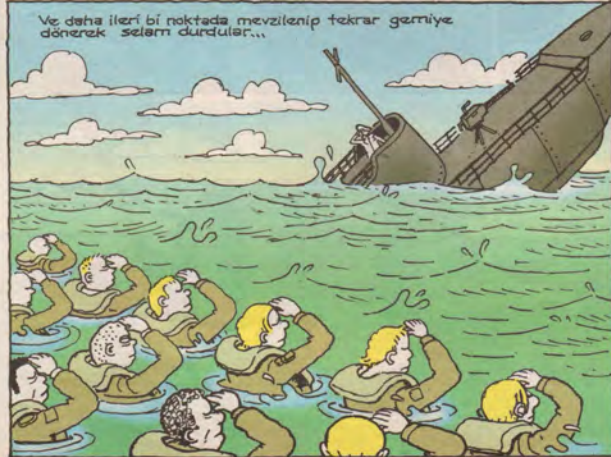
Fakat o oldukça ağır hareket ediyordu... Hatta sezebildiğim kadarıyla bir süre sadece durup olan biteni seyretti...

Sonra enteresan bir şekilde elindeki can yeleğini suda bekleyen askerlere doğru fırlattı...

Askerler işaretini almıştı, can yeleğini alıp batan geminin çevresinden uzaklaştılar...

Ve daha ileri bir noktada mevzilenip tekrar gemiye dönerek selamı durdular...

Ben ve hepimiz
oldukça duygu-
lanmistik... De-
nizcilik tarihini-
deki en drama-
tik anlardan
biri olmalıydı
bu..

Gemisini terk edip
düşmana esir olmayı
reddeden bu kapitan
ve onun son anda
bile disiplinden kop-
mayan askerleri..

U-BOT kapitanıyla birlikte sulara yavaş
yavaş gömüldü...

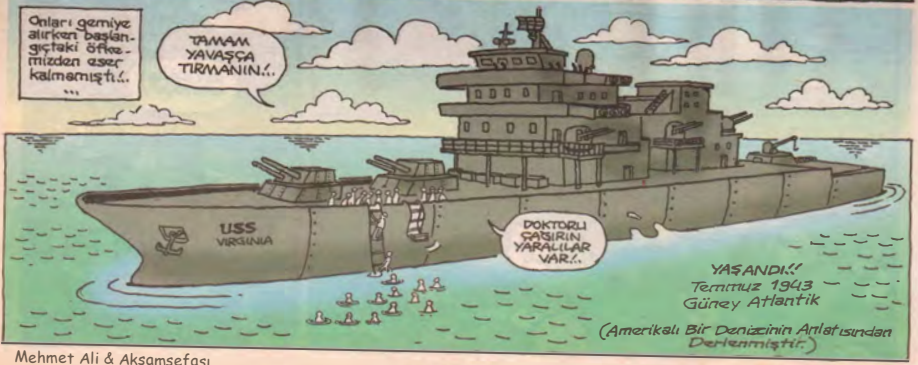

Gemimiz 2 ksa düdüğü çalarak yönünü sudaki
askerlere doğru çevirdi.. Sanırım köprüde ba-
şından beri olayları seyreden kapitanımız da
gördüklerinden etkilenmiş ve ne yapacağı
konusunda bi karara varmıştı...

Onları gemiye
alırken başlan-
gıçtıkları öfke-
mizden eser
kalmamıştı..

TAMAM
YAVAŞÇA
TIRMANIN..

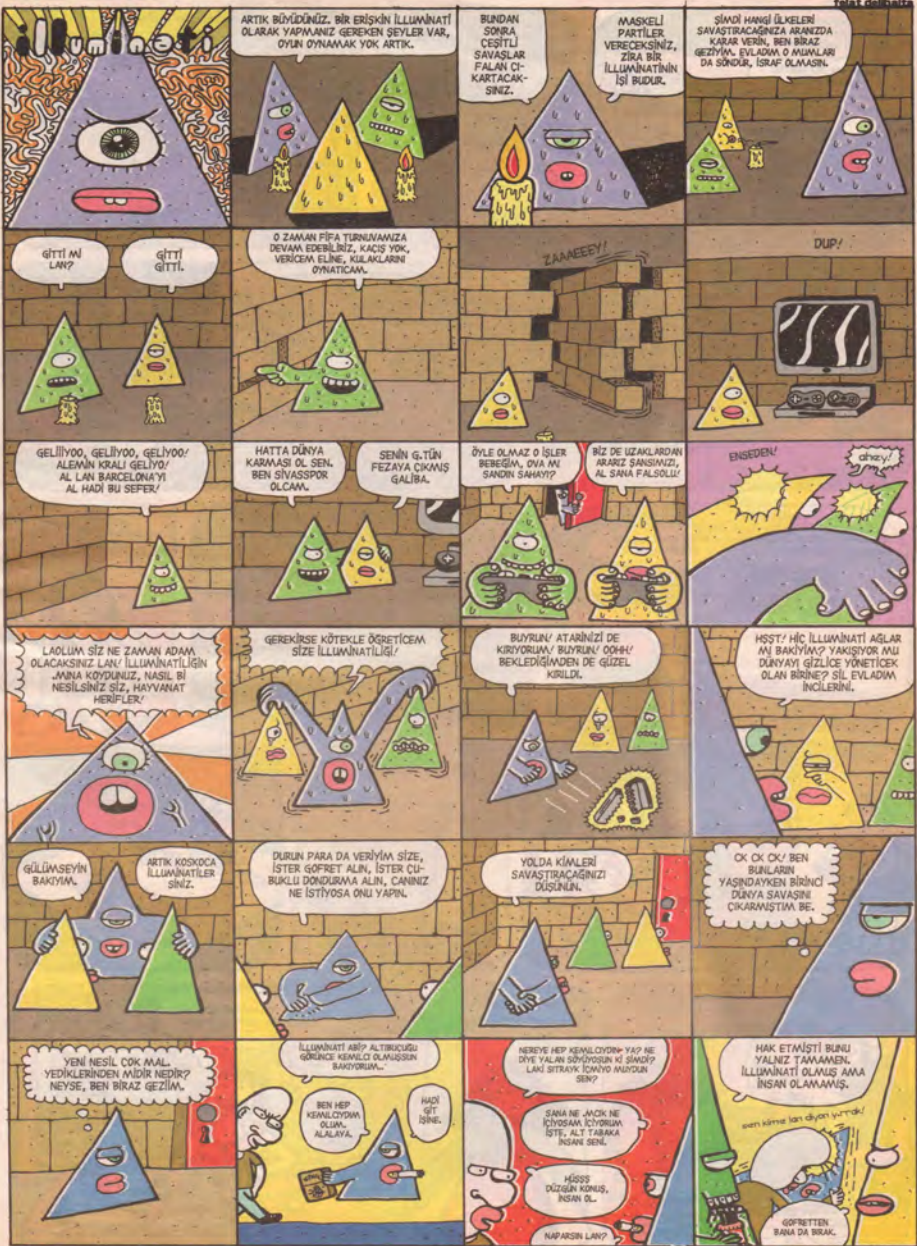
DOKTORU
ÇABIRIN
YARALLAR
VAR..

YASANDI!!
Temmuz 1943
Güney Atlantik

(Amerikalı Bir Denizcinin Anlatışından
Derlenmiştir.)

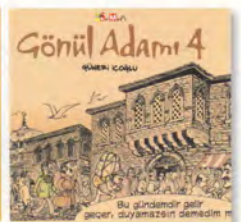
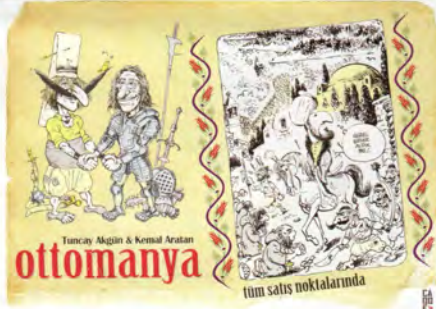
224

ManyaK

FASİT DAİRE

FASİT DAİRE

**TÜRKİYE'NİN VE DÜNYANIN
TEK KADIN MİZAH DERGİSİ..**

Kitap sunar: Leman Klasikleri Gazete Bayiilerinde

DIKKAT DIKKAT/BU BİR BELEDİYE DEĞİL HALK HAREKETİDİR. BUGÜN
EN YAKIN SAHİL
VEYA PARKA GIDIP;
PİMAŞ, PET ŞİŞE,
ÇAM ŞİŞE BİLİMUM
ÇÖPLERİ TOPLUYORUZ.

YILLIK
 İZNİMİ ELE-
 MİN ÇÖPÜNÜ
 TOPLAYARAK
 SEÇİREBİMDİ.
 HİÇ KİMSE
 KUSURA
 BAKMAYIN
 HİMMET.

